

2023/2122

18.10.2023

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2023/2122

z dnia 12 października 2023 r.

zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 w odniesieniu do aktualizacji monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniającą dyrektywę Rady 96/61/WE⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 ust. 1 i art. 30f ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W następstwie zmiany dyrektywy 2003/87/WE dyrektywami Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/958⁽²⁾ i (UE) 2023/959⁽³⁾ konieczna jest zmiana rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066⁽⁴⁾ w celu uwzględnienia przepisów mających zastosowanie do instalacji spalania odpadów komunalnych, a także w celu określenia przepisów dotyczących biomasy i biogazu oraz przepisów dotyczących monitorowania emisji z procesów technologicznych z materiałów węglanowych i niewęglanowych. Należy dokonać przeglądu przepisów dotyczących lotnictwa. Zmianą wprowadza się również odrębny, lecz równolegle obowiązujący system handlu uprawnieniami do emisji stosowany do paliw wykorzystywanych do spalania w sektorze budowlanym i sektorze transportu drogowego, a także w dodatkowych sektorach odpowiadających działalności przemysłowej nieobjętych załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE („sektor budowlany, sektor transportu drogowego i sektory dodatkowe”). Należy dodać nowe przepisy i załączniki dotyczące monitorowania i raportowania emisji w tych sektorach. Należy odpowiednio dostosować obowiązujące zasady i przepisy dotyczące monitorowania i raportowania emisji.
- (2) Należy dodać nowe definicje w celu odzwierciedlenia zmian w dyrektywie 2003/87/WE, w tym rozszerzenia zasad monitorowania i raportowania na nowe sektory.
- (3) Zaktualizowana stała cena referencyjna określona w art. 18 pozwoli lepiej dostosować szacunkową wartość korzyści do obowiązującej opłaty za emisję gazów cieplarnianych. Utrzymanie stałej ceny powinno mieć na celu zapewnienie pewności prawa i zmniejszenie obciążeń administracyjnych wynikających z częstych zmian w planie monitorowania.
- (4) Należy ustanowić nowe przepisy dotyczące biomasy i określania frakcji biomasy, aby przewidzieć niezbędne korekty na potrzeby stosowania w unijnym systemie handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) kryteriów zrównoważonego rozwoju w odniesieniu do biomasy, w tym biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy. W celu poprawy i dostosowania istniejących przepisów do przepisów dyrektywy (UE) Parlamentu Europejskiego i Rady 2018/2001⁽⁵⁾ przewidziano dalsze dostosowanie, jak już poinformowano w odpowiednich wytycznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/958 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do wkładu lotnictwa w unijny cel zmniejszenia emisji w całej gospodarce i odpowiedniego wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 115).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 z dnia 10 maja 2023 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U. L 130 z 16.5.2023, s. 134).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

- (5) Należy wprowadzić kolejne ulepszenia do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2066 w postaci szczegółowych informacji na temat sposobu postępowania z biomasą w bilansach masowych. Frakcja biomasy w węglu wprowadzanym do systemu bilansu masy jest nie tylko emitowana jako CO₂, ale część węgla odpowiadająca frakcji biomasy tego węgla również pozostaje w produkcie końcowym. Może to prowadzić do błędnego obliczenia emisji w materiałach wyjściowych. Aby uniknąć takiej sytuacji, prowadzący instalację powinien zawsze przekazywać dane dotyczące frakcji biomasy węgla zawartego w strumieniach materiałów wsadowych.
- (6) Obliczenie frakcji biomasy gazu ziemnego zawierającego biogaz, dostarczanego z sieci gazu ziemnego, w odniesieniu do którego deklaruje się, że zawiera biogaz, jest prowadzone metodą monitorowania z wykorzystaniem rejestrów zakupu. Aby zapobiec potencjalnemu podwójnemu liczeniu frakcji biomasy, należy zastosować przepisy szczególne, jeżeli zakład stosuje metodykę opartą na pomiarach. W takim przypadku biogaz „fizycznie dostarczany” musi być określony dodatkowo do ilości biogazu „opartego na rejestrach zakupu”, a jedynie tę dodatkową ilość należy wykorzystać do raportowania emisji z instalacji. Oprócz rejestrów zakupu wymagane jest przedstawienie dowodu zrównoważoności zgodnie z art. 30 dyrektywy (UE) 2018/2001 i odpowiednimi aktami wykonawczymi w celu objęcia biogazu stawką zerową w systemie. Należy dodać nowe przepisy, aby uniknąć podwójnego liczenia.
- (7) W odniesieniu do określania frakcji biomasy CO₂ związanego w paliwie za pomocą wybranej metodyki monitorowania w instalacjach stacjonarnych stwierdzono ryzyko błędnej interpretacji. W związku z tym należy doprecyzować art. 48 ust. 2, aby wyeliminować nieporozumienia.
- (8) W dyrektywie (UE) 2023/958 ustanowiono zasadę przypisywania zrównoważonych paliw lotniczych w odniesieniu do emisji pochodzących z lotów wychodzących z portów lotniczych, w przypadku których zrównoważonego paliwa lotniczego nie można fizycznie przypisać do konkretnego lotu. Zgodnie z tą zasadą uprawnienia przydzielone zgodnie z art. 3c ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE udostępnia się dla kwalifikujących się paliw lotniczych uzupełnianych w tym porcie lotniczym w sposób proporcjonalny do emisji z lotów operatora statku powietrznego z tego portu lotniczego, w przypadku których przydziały muszą zostać zwrócone zgodnie z art. 12 ust. 3 tej dyrektywy. To samo podejście należy zatem stosować do zasad monitorowania i raportowania.
- (9) Należy ustanowić odpowiednie zasady raportowania dla operatorów statków powietrznych w odniesieniu do stosowania różnych rodzajów zrównoważonych paliw lotniczych kwalifikujących się w ramach systemu wsparcia. Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne, raportowanie to powinno stanowić rozszerzenie zakresu sprawozdawczości dotyczącej paliw o zerowym współczynniku emisji, bez ustanawiania odrębnego mechanizmu raportowania.
- (10) Dyrektywą (UE) 2023/958 wprowadzono zmienione przepisy dotyczące przydziału bezpłatnych uprawnień dla operatorów statków powietrznych. Zniesiono w niej związek z danymi dotyczącymi tonokilometrów. W związku z tym przepisy dotyczące przekazywania danych dotyczących tonokilometrów stały się nieaktualne. Należy zatem zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/2066, aby to uwzględnić.
- (11) Przepisy dotyczące raportowania w ramach mechanizmu kompensacji i redukcji CO₂ (CORSIA) przyjętego przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) przewidują włączenie do tego mechanizmu operatorów statków powietrznych powyżej określonego progu; próg ten oblicza się z pominięciem możliwego wykorzystania paliw o zerowym współczynniku emisji. W związku z tym, aby ułatwić raportowanie emisji przez operatorów statków powietrznych państwom członkowskim, a następnie sekretariatowi ICAO, należy ustanowić wstępny współczynnik emisji wyłącznie do celów obliczeń na potrzeby podjęcia decyzji o włączeniu operatorów statków powietrznych do CORSIA.
- (12) Wymogi sprawozdawcze odgrywają kluczową rolę w zapewnieniu właściwego monitorowania przepisów i ich prawidłowego egzekwowania. Ważne jest jednak uproszczenie tych wymogów w celu zapewnienia, by spełniały one cel, który został dla nich przewidziany, oraz aby ograniczyć obciążenie administracyjne.
- (13) Aby zrationalizować istniejące wymogi w zakresie raportowania przy jednoczesnym utrzymaniu wysokiego poziomu solidności zasad monitorowania w ramach ETS, należy przedłużyć okres składania raportów dotyczących udoskonaleń w metodyce monitorowania w odniesieniu do instalacji stacjonarnych i operatorów statków powietrznych.

- (14) Zgodnie z dyrektywą (UE) 2023/959 umarżanie uprawnień w ramach nowego systemu handlu uprawnieniami do emisji rozpocznie się dopiero w 2028 r. w odniesieniu do rocznej wielkości emisji z 2027 r. Monitorowanie i raportowanie w zakresie emisji w ramach nowego systemu handlu emisjami powinny jednak rozpocząć się od dnia 1 stycznia 2025 r. Należy z odpowiednim wyprzedzeniem ustanowić jasne zasady monitorowania i raportowania w odniesieniu do systemu handlu uprawnieniami do emisji dla sektora budowlanego, sektora transportu drogowego i sektorów dodatkowych, aby ułatwić uporządkowane wdrażanie w państwach członkowskich. W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych, zapewnienia spójności między metodami monitorowania oraz wykorzystania doświadczeń z istniejącego systemu handlu uprawnieniami do emisji dla instalacji stacjonarnych i lotnictwa należy ustanowić odpowiednie przepisy dotyczące nowego systemu.
- (15) Aby uniknąć ewentualnych przypadków uchylania się od obowiązków wynikających z systemu handlu uprawnieniami do emisji dla sektora budowlanego, sektora transportu drogowego i sektorów dodatkowych, ze względu na nieuzasadnione wyłączenie osób zobowiązanych do zapłaty podatku akcyzowego od produktów energetycznych z definicji podmiotów objętych regulacją, konieczne jest jasne określenie warunków, na jakich daną osobę uznaje się za konsumenta końcowego paliwa.
- (16) Definicja paliwa w nowym systemie handlu uprawnieniami do emisji powinna być ściśle dostosowana do definicji zawartej w dyrektywie Rady 2003/96/WE ⁽⁹⁾. Bez uszczerbku dla przyszłych zmian legislacyjnych dostawy stałych paliw drzewnych (kody CN 4401 i 4402) i torfu (kod CN 2703) nie są obecnie objęte definicją paliw zawartą w tej dyrektywie i w związku z tym są również zwolnione z obowiązków w zakresie monitorowania i raportowania na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (17) Aby zapewnić skuteczność administracyjną i harmonizację z monitorowaniem i raportowaniem w ramach istniejącego systemu handlu uprawnieniami do emisji, niektóre przepisy mające zastosowanie do prowadzących instalację i operatorów statków powietrznych należy rozszerzyć na podmioty objęte regulacją w sektorze budowlanym, sektorze transportu drogowego i sektorach dodatkowych.
- (18) Poziom dokładności danych z monitorowania w systemie handlu uprawnieniami do emisji w odniesieniu do sektora budowlanego, sektora transportu drogowego i sektorów dodatkowych powinien być określany na podstawie hierarchii poziomów dokładności, zgodnie z podejściem do poziomów dokładności ustanowionym w rozporządzeniu (UE) 2018/2066. Aby uniknąć nieproporcjonalnie wysokiego poziomu monitorowania w odniesieniu do podmiotów objętych regulacją, przy jednoczesnym zapewnieniu akceptowalnego poziomu precyzji, istniejące odstępstwa od wymogów dotyczących poziomów dokładności powinny mieć zastosowanie również w nowym systemie handlu uprawnieniami do emisji, z pewnymi dostosowaniami. W szczególności określenie nieracjonalnych kosztów w nowym systemie handlu uprawnieniami do emisji powinno odzwierciedlać fakt, że jest to samodzielny rynek, a handel ma się rozpocząć w 2027 r. Należy zatem ustanowić odpowiednie przepisy z uwzględnieniem przepisów dyrektywy 2003/87/WE mających na celu zapewnienie sprawnego uruchomienia systemu, w tym mechanizmu stabilności cen indeksowanych w pierwszych latach.
- (19) Aby zachować równowagę między minimalizacją obciążeń administracyjnych a zapewnieniem integralności środowiskowej, rygorystyczność przepisów zapewniających dokładność monitorowania powinna być proporcjonalna do wielkości rocznych emisji zgłaszanych przez podmiot objęty regulacją. Należy oprzeć się na kategoryzacji podmiotów objętych regulacją i strumieni paliwa ustanowionej w ramach istniejącego systemu handlu uprawnieniami do emisji, z pewnymi dostosowaniami wynikającymi ze szczególnego charakteru działalności objętej nowym systemem.
- (20) Formułę metodyki opartej na obliczeniach należy określić w drodze wprowadzenia parametrów odzwierciedlających cechy nowego ETS.
- (21) W nowym systemie handlu uprawnieniami do emisji należy ustalić, czy ilości paliw dopuszczonych do konsumpcji są spalane w sektorach objętych zakresem nowego systemu. Odpowiednie ilości należy określić na podstawie współczynnika zakresu. Aby uwzględnić sytuacje, w których ilości paliwa dopuszczone do konsumpcji są wyrażone w różnych jednostkach miary, należy zastosować współczynnik konwersji jednostki. Współczynnik ten obejmuje gęstość, wartość opałową netto i wynik przeliczenia wartości opałowej brutto na wartość opałową netto.

⁽⁹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).

- (22) Do ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji, współczynników obliczeniowych i współczynnika zakresu powinny mieć zastosowanie różne poziomy dokładności w zależności od rodzaju paliwa i rocznych wielkości emisji, z możliwością stosowania niższych poziomów dokładności na podstawie wyczerpującego wykazu powodów takiego odstępstwa. W odniesieniu do współczynnika zakresu, w przypadku gdy niektóre metody monitorowania mogą nie być dostępne dla podmiotów objętych regulacją, należy ustanowić dodatkowe odstępstwo od zastosowania najwyższego poziomu dokładności.
- (23) Ponieważ system handlu uprawnieniami do emisji w odniesieniu do sektora budowlanego, sektora transportu drogowego i sektorów dodatkowych ma opierać się na istniejących ramach prawnych dotyczących podatków akcyzowych, ustanowionych dyrektywą 2003/96/WE i dyrektywą Rady (UE) 2020/262 ⁽⁷⁾, powinien on zapewniać synergii z infrastrukturą podatkową i umożliwiać uproszczenia, w przypadku gdy odpowiednie dane lub metody są akceptowane do celów podatkowych. W szczególności, w przypadku gdy transpozycja przepisów do prawa krajowego prowadzi do objęcia tych samych podmiotów i produktów energetycznych opodatkowaniem energii i nowym systemem handlu uprawnieniami do emisji, powinna istnieć możliwość stosowania metod określania ilości produktów energetycznych dopuszczonych do konsumpcji na mocy przepisów podatkowych bez uwzględniania wymogów dotyczących poziomów dokładności. Ponieważ krajowe systemy opodatkowania energii i ich stosowanie w praktyce różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich, każdy właściwy organ powinien przesłać Komisji sprawozdanie na temat praktycznego stosowania metod podatkowych i poziomów niepewności, które mogą mieć wpływ na dokładność monitorowania emisji.
- (24) Aby umożliwić uproszczenie w przypadkach, w których dostępne są wiarygodne dane dotyczące współczynników emisji i wartości opałowej paliwa niezaklasyfikowanego jako znormalizowane paliwo handlowe na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2066, właściwe organy powinny mieć możliwość wymagania stosowania wartości domyślnych dla tego paliwa, z zastrzeżeniem spełnienia podobnych kryteriów jak te wymagane w przypadku znormalizowanych paliw handlowych, ale na poziomie krajowym lub regionalnym. Aby zapewnić harmonizację wartości domyślnych stosowanych w całej Unii, a także upowszechnienie zmian w pochodzeniu dostarczanego paliwa w miarę upływu czasu, wartości te należy przedkładać Komisji do zatwierdzenia.
- (25) Metody określania współczynnika zakresu należy przypisać do kategorii poziomów dokładności, biorąc pod uwagę nie tylko poziom solidności monitorowania, ale również możliwe ryzyko oszustw, wpływ na liczbę uprawnień w całej Unii oraz wpływ na koszty przenoszone na konsumentów paliw dopuszczonych do konsumpcji. Zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE należy w jak największym stopniu stosować metody pozwalające na określenie wykorzystania końcowego paliwa *ex ante*, bez potrzeby dokonywania późniejszej rekompensaty. Metody *ex ante* zapewniają mniejszy wpływ na płynność finansową podmiotów objętych regulacją, pozwalają uniknąć przenoszenia kosztów na konsumentów poza zakresem nowego systemu handlu uprawnieniami do emisji i nie wymagają żadnej korekty pułapu emisji. Stosowanie metod *ex ante* sprzyja dalszej synergii i zmniejsza obciążenie administracyjne, ponieważ proponuje się kompleksowy wykaz metod stosowanych również do celów podatkowych.
- (26) Jeżeli żadna inna metoda nie jest odpowiednia, powinna istnieć możliwość zastosowania wartości domyślnej w celu określenia wykorzystania końcowego paliwa dopuszczonego do konsumpcji. Aby uniknąć niezamierzonych konsekwencji, jeśli chodzi o poziomy kosztów przenoszonych na konsumentów, stosowanie wartości domyślnych niższych niż 1 powinno podlegać warunkom, w szczególności po rozpoczęciu handlu w ramach nowego systemu handlu uprawnieniami do emisji w 2027 r. Stosowanie wartości domyślnej równej 1, w przypadku gdy zakłada się, że wszystkie dopuszczone do konsumpcji paliwa zostały wykorzystane w sektorach objętych nowym systemem handlu uprawnieniami do emisji, powinno być dozwolone w połączeniu z rekompensatą finansową dla podmiotów, które nie mają być objęte systemem. Państwa członkowskie i podmioty objęte regulacją powinny dążyć do poprawy metod stosowanych do określania końcowego wykorzystania paliw w miarę upływu czasu, aby zapewnić dokładność monitorowania i zminimalizować potencjalne skutki w postaci kosztów przenoszonych na konsumentów, z którymi może się wiązać rozpoczęcie handlu uprawnieniami w 2027 r.
- (27) Aby zmniejszyć obciążenie administracyjne lub zapewnić harmonizację metod stosowanych do określenia współczynnika zakresu, każde państwo członkowskie powinno mieć możliwość zalecenia stosowania konkretnej metody lub wartości domyślnej dla określonego rodzaju strumienia paliwa lub w określonym regionie na swoim terytorium. Decyzje w sprawie zalecania stosowania wartości domyślnych podlegają jednak zatwierdzeniu przez Komisję, aby zapewnić odpowiedni poziom harmonizacji metod między państwami członkowskimi oraz równowagę między dokładnością monitorowania a wpływem na koszty.

(7) Dyrektywa Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiająca ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 4).

- (28) Aby zapewnić przewidywalne i spójne raportowanie w ramach istniejącego systemu handlu uprawnieniami do emisji, przepisy mające zastosowanie do biomasy należy rozszerzyć na podmioty objęte regulacją. Aby dostosować je do obowiązującego prawodawstwa dotyczącego kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz uniknąć niepotrzebnych obciążeń administracyjnych dla małych producentów energii wykorzystujących biogaz i małych producentów biogazu, należy jednak rozważyć progi określone w art. 29 ust. 1 tej dyrektywy, a Komisja może przedstawić odpowiednie wytyczne.
- (29) W art. 30f ust. 8 dyrektywy 2003/87/WE dano państwom członkowskim możliwość dopuszczenia uproszczonych procedur monitorowania i raportowania w przypadku podmiotów objętych regulacją, których roczna wielkość emisji jest niższa niż 1 000 ton ekwiwalentu CO₂. Aby uniknąć niepotrzebnych obciążeń administracyjnych w takich przypadkach, należy zezwolić na szczególne uproszczenia dla podmiotów uznawanych za podmioty objęte regulacją generujące niskie poziomy emisji.
- (30) W niektórych przypadkach, np. gdy roczny raport na temat wielkości emisji nie został przedłożony i zweryfikowany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, emisje podmiotów objętych regulacją powinny być określone na podstawie zachowawczego oszacowania. Ponieważ system handlu uprawnieniami do emisji jest systemem wyższego szczebla, w przypadku stosowania zachowawczych oszacowań trzeba zawsze należycie uwzględnić wpływ na koszty przenoszone na konsumentów paliw.
- (31) Zgodnie z art. 30f ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE państwa członkowskie wprowadzają odpowiednie środki w celu ograniczenia ryzyka podwójnego liczenia emisji objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji w odniesieniu do sektora budowlanego, sektora transportu drogowego i sektorów dodatkowych oraz systemem handlu uprawnieniami do emisji dla instalacji stacjonarnych, statków powietrznych i operatorów morskich. W celu zapewnienia, aby paliwo dopuszczane do konsumpcji w sektorach objętych istniejącym systemem handlu uprawnieniami do emisji nie generowało dodatkowych kosztów emisji dwutlenku węgla, państwa członkowskie powinny ustanowić efektywną wymianę informacji, która umożliwi podmiotom objętym regulacją określenie wykorzystania końcowego ich paliwa. Dane na temat zweryfikowanych emisji operatorów dostępne w istniejącym systemie handlu uprawnieniami do emisji stanowią wiarygodne źródło informacji, które należy wykorzystać jako podstawę do określenia emisji podmiotów objętych regulacją w ich rocznym raporcie na temat wielkości emisji. Aby ułatwić terminową wymianę informacji i zachęcać do niej, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wymagania, aby odpowiednie informacje były dostępne dla podmiotów objętych regulacją nawet przed upływem terminu monitorowania przewidzianego w istniejącym systemie handlu uprawnieniami do emisji. Podmioty objęte regulacją mają natomiast przekazywać zweryfikowane informacje na temat konsumentów paliw dopuszczonych do konsumpcji. W przypadku łańcuchów dostaw, w których uczestniczy wielu pośredników, podmioty objęte regulacją mają obowiązek przekazywać informacje właściwym organom, jeżeli takie informacje są dostępne. Informacje te mogłyby posłużyć właściwym organom do usprawnienia metod monitorowania emisji w drodze ustanowienia procesów kontroli pochodzenia albo opracowania krajowych wartości domyślnych.
- (32) Aby poprawić dokładność monitorowania emisji oraz uniknąć problemów spowodowanych magazynowaniem i odsprzedają paliw, zweryfikowane informacje na temat paliw, które zostały faktycznie wykorzystane do spalania w roku monitorowania, powinny być przede wszystkim wykorzystywane jako podstawa do odliczania emisji z raportów na temat wielkości emisji sporządzanych przez podmioty objęte regulacją. Aby umożliwić państwom członkowskim elastyczność w szczególnych przypadkach, należy jednak zezwolić na odliczenia na podstawie informacji na temat paliw dopuszczonych do konsumpcji, w tym paliw składowanych, pod warunkiem że paliwa składowane są wykorzystywane w roku następującym po roku monitorowania.
- (33) Dokładne i wiarygodne monitorowanie i raportowanie emisji mają zasadnicze znaczenie dla sprawnego funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji w odniesieniu do sektora budowlanego, sektora transportu drogowego i sektorów dodatkowych, zarówno pod względem integralności środowiskowej, jak i społecznej akceptacji systemu. Ponieważ środki mające na celu przeciwdziałanie nieuczciwym zachowaniom należą głównie do kompetencji właściwych organów krajowych, państwa członkowskie powinny dopilnować, aby należycie zajęto się wszelkimi przypadkami przypisania do niewłaściwych kategorii lub oszustw, w których mają udział jacykolwiek uczestnicy łańcucha dostaw paliw, oraz zagwarantować, aby krajowe środki zwalczania nadużyć finansowych były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Ze względu na synergię między istniejącym i nowym systemem handlu uprawnieniami do emisji, a także ramami ustanowionymi dla podatków akcyzowych od energii, odpowiednie właściwe organy powinny nawiązać sprawną współpracę w celu szybkiego wykrywania naruszeń i zapewnienia uzupełniających się działań naprawczych.
- (34) W związku ze zmianą załącznika I do dyrektywy 2003/87/WE w celu włączenia instalacji spalania odpadów komunalnych od dnia 1 stycznia 2024 r. do celów monitorowania, raportowania, weryfikacji i akredytacji weryfikatorów zgodnie z art. 14 i 15 tej dyrektywy, do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2066 należy dodać nowe przepisy określające wymogi dotyczące monitorowania i raportowania emisji z instalacji spalania odpadów komunalnych, w których prowadzi się spalanie i których całkowita nominalna moc cieplna przekracza 20 MW.

- (35) Odpady komunalne definiuje się poprzez odniesienie do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE⁽⁸⁾. Dyrektywę tę zmieniono w 2018 r. w celu wprowadzenia definicji odpadów komunalnych i wyjaśnienia zakresu tego pojęcia. Ponieważ instalacje spalania odpadów komunalnych są objęte zakresem EU ETS wyłącznie do celów monitorowania, raportowania, weryfikacji i akredytacji, instalacje te wymagają szczególnych procedur raportowania emisji, które w przypadku innych instalacji odbywa się w ramach rejestru Unii zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2019/1122⁽⁹⁾. Należy zatem zmienić art. 68 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2066 w celu zapewnienia, aby państwa członkowskie przedkładały Komisji zweryfikowany roczny raport na temat wielkości emisji każdej instalacji spalania odpadów komunalnych do dnia 30 kwietnia każdego roku. Zgodnie z tym rozporządzeniem wykonawczym do dnia 31 marca każdego roku prowadzący instalację i operatorzy statków powietrznych przedkładają właściwemu organowi raport na temat wielkości emisji, w którym wskazano roczną wielkość emisji w okresie sprawozdawczym, zweryfikowany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/2067⁽¹⁰⁾. W związku z tym należy dać właściwym organom jeden miesiąc na dokonanie przeglądu tego raportu i przedłożenie go Komisji. Komisja powinna przedstawić dalsze wskazówki dotyczące przedkładania właściwym organom odpowiednich wytycznych. Ponadto w odniesieniu do instalacji spalania odpadów komunalnych należy ustanowić poziomy dokładności danych dotyczących działalności, wymogi dotyczące minimalnych poziomów dokładności i współczynnik emisji paliwa. Należy również wprowadzić korekty minimalnej zawartości rocznych raportów na temat wielkości emisji w celu usunięcia wymogu podawania numeru pozwolenia przez instalacje spalania odpadów komunalnych, ponieważ instalacje te mogą nie mieć takiego numeru, oraz w celu wprowadzenia wymogu, aby instalacje te podawały odpowiednie kody odpadów zgodnie z decyzją Komisji 2014/955/UE⁽¹¹⁾, w przypadku gdy strumień materiałów wsadowych, w rozumieniu art. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2066, jest rodzajem odpadów.
- (36) W następstwie przekształcenia dyrektywy (UE) 2018/2001 w 2020 r. zmieniono rozporządzenie wykonawcze (UE) 2018/2066. Nadal występują pewne trudności w stosowaniu tych nowych przepisów w odniesieniu do monitorowania emisji z procesów technologicznych z materiałów węglanowych i niewęglanowych. W przypadku produkcji materiałów izolacyjnych ze szkła, włókna szklanego lub wełny mineralnej wymagane jest doprecyzowanie. Należy w związku z tym zaktualizować i doprecyzować przepisy dotyczące monitorowania emisji z procesów technologicznych z surowców, w tym węglanów, określonych w sekcji 11 załącznika IV.
- (37) Monitorowanie i raportowanie dotyczące sektora budowlanego, sektora transportu drogowego i sektorów dodatkowych rozpoczną się na potrzeby nowego systemu handlu uprawnieniami do emisji dnia 1 stycznia 2025 r. Zgodnie z art. 30f ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE podmioty objęte regulacją mają jednak zgłosić emisje historyczne za 2024 r., a zgodnie z art. 30b tej dyrektywy – w ramach składania wniosku o zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych, które musi zostać wydane do dnia 1 stycznia 2025 r. – przedłożyć plany monitorowania. W związku z tym odpowiednie przepisy dotyczące nowego systemu handlu uprawnieniami do emisji powinny mieć zastosowanie od dnia 1 lipca 2024 r.,
- (38) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z pozytywną opinią Komitetu ds. Zmian Klimatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/2066 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 2 otrzymuje brzmienie:

⁽⁸⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz.U. L 177 z 2.7.2019, s. 3).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 334 z 31.12.2018, s. 94).

⁽¹¹⁾ Decyzja Komisji 2014/955/UE z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2000/532/WE w sprawie wykazu odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 44).

„Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych określonych w odniesieniu do rodzajów działań wymienionych w załącznikach I i III do dyrektywy 2003/87/WE oraz do danych dotyczących działalności pochodzących z instalacji stacjonarnych, do działań lotniczych oraz do ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji w ramach rodzajów działań, o których mowa w załączniku III do tej dyrektywy.

Stosuje się je do emisji mających miejsce od dnia 1 stycznia 2021 r., do danych dotyczących działalności prowadzonej od tego dnia oraz do ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji od tego dnia.”;

- 2) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:
- a) uchyla się pkt 3;
  - b) pkt 7 otrzymuje brzmienie:
    - „7) »współczynniki obliczeniowe« oznaczają wartość opałow, współczynnik emisji, wstępny współczynnik emisji, współczynnik utleniania, współczynnik konwersji, zawartość węgla pierwiastkowego, frakcję biomasy lub współczynnik konwersji jednostki;”;
  - c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
    - „8) »poziom dokładności« oznacza ustalony wymóg w zakresie określania wartości danych dotyczących działalności, współczynników obliczeniowych, rocznej wielkości emisji i średniej rocznej wielkości godzinowej emisji, ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji oraz współczynnika zakresu;”;
  - d) pkt 9 otrzymuje brzmienie:
    - „9) »ryzyko nieodłączne« oznacza podatność parametru w rocznym raporcie na temat wielkości emisji na wystąpienie nieprawidłowości, które mogą być istotne, indywidualnie lub w połączeniu z innymi nieprawidłowościami, przed uwzględnieniem wpływu wszelkich powiązanych działań kontrolnych;”;
  - e) pkt 10 otrzymuje brzmienie:
    - „10) »ryzyko zawodności systemów kontroli wewnętrznej« oznacza podatność parametru w rocznym raporcie na temat wielkości emisji na wystąpienie nieprawidłowości, które mogą być istotne, indywidualnie lub w połączeniu z innymi nieprawidłowościami, i którym system kontroli może nie zapobiec lub których może nie wykryć i skorygować w odpowiednim terminie;”;
  - f) pkt 12 otrzymuje brzmienie:
    - „12) »okres sprawozdawczy« oznacza rok kalendarzowy, w którym obowiązkowe jest prowadzenie monitorowania i raportowania w zakresie emisji;”;
  - g) pkt 13 otrzymuje brzmienie:
    - „13) »współczynnik emisji« oznacza średnie natężenie emisji gazów cieplarnianych względem danych dotyczących działalności w przypadku danego strumienia materiałów wsadowych lub strumienia paliwa, przy założeniu pełnego utlenienia przy spalaniu oraz pełnej konwersji przy wszystkich pozostałych reakcjach chemicznych;”;
  - h) pkt 20 otrzymuje brzmienie:
    - „20) »zachowawczy« oznacza, że zbiór założeń zdefiniowano w sposób zapobiegający niedoszacowaniu rocznej wielkości emisji;”;
  - i) dodaje się punkt 21ca w brzmieniu:
    - „21ca) »odpady komunalne« oznaczają odpady komunalne w rozumieniu art. 3 pkt 2b dyrektywy 2008/98/WE;”;
  - j) dodaje się pkt 23a w brzmieniu:
    - „23a) »kwalifikujące się paliwo lotnicze« oznacza rodzaje paliwa kwalifikujące się do wsparcia na podstawie art. 3c ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE;”;
  - k) dodaje się pkt 34a w brzmieniu:
    - „34a) »paliwo lotnicze mieszane« oznacza paliwo zawierające zarówno kwalifikujące się paliwo lotnicze jak i paliwo kopalne;”;

l) dodaje się pkt 38a w brzmieniu:

„38a) »kwalifikująca się frakcja« oznacza proporcję kwalifikującego się paliwa lotniczego zawartego w paliwie kopalnym;”;

m) uchyla się pkt 48;

n) pkt 59 otrzymuje brzmienie:

„59) »dane przybliżone« oznaczają wartości roczne potwierdzone empirycznie lub uzyskane z przyjętych źródeł, które to wartości operator lub podmiot objęty regulacją w rozumieniu art. 3 dyrektywy 2003/87/WE wykorzystuje do zastąpienia danych dotyczących działalności, ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji lub współczynników obliczeniowych do celów zapewnienia pełnego raportowania, kiedy stosowana metodyka monitorowania nie pozwala na uzyskanie wszystkich wymaganych danych dotyczących działalności, ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji lub współczynników obliczeniowych;”;

o) dodaje się punkty w brzmieniu:

„64) »strumień paliwa« oznacza paliwo w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE, dopuszczone do konsumpcji za pomocą określonych środków fizycznych, takich jak rurociągi, samochody ciężarowe, kolej, statki lub stacje paliw, i powodujące emisje odpowiednich gazów cieplarnianych w wyniku jego konsumpcji przez kategorie konsumentów w sektorach objętych załącznikiem III do dyrektywy 2003/87/WE;

65) »krajowy strumień paliwa« oznacza sumę, w podziale na rodzaje paliwa, strumieni paliw wszystkich podmiotów objętych regulacją na terytorium państwa członkowskiego;

66) »współczynnik zakresu« oznacza współczynnik o wartości od zera do jednego, stosowany do określenia udziału strumienia paliwa wykorzystywanego do spalania w sektorach objętych załącznikiem III do dyrektywy 2003/87/WE;

67) »ilość paliwa dopuszczonego do konsumpcji« oznacza dane dotyczące ilości paliwa w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE, które jest dopuszczone do konsumpcji i wyrażone jako energia w teradzulach, masa w tonach lub objętość w normalnych metrach sześciennych lub, w stosownych przypadkach, równowartość w litrach przed zastosowaniem współczynnika zakresu;

68) »współczynnik konwersji jednostki« oznacza współczynnik służący do przeliczenia jednostki, w której są wyrażone ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji na ilości wyrażone jako energia w teradzulach, masa w tonach lub objętość w normalnych metrach sześciennych lub, w stosownych przypadkach, równowartość w litrach, obejmujący wszystkie istotne czynniki, takie jak gęstość, wartość opałowa lub (w przypadku gazów) przeliczenie z wartości opałowej brutto na wartość opałową netto, stosownie do przypadku;

69) »konsument końcowy« do celów niniejszego rozporządzenia oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną będącą użytkownikiem końcowym paliwa w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE, w przypadku której to osoby roczne zużycie paliwa nie przekracza 1 tony CO₂;

70) »dopuszczone do konsumpcji« do celów niniejszego rozporządzenia oznacza moment, w którym podatek akcyzowy od paliwa, w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE, staje się wymagalny zgodnie z art. 6 ust. 2 i 3 dyrektywy Rady (UE) 2020/262 (*) lub, w stosownych przypadkach, zgodnie z art. 21 ust. 5 dyrektywy Rady 2003/96/WE (**), chyba że państwo członkowskie skorzystało z elastyczności przewidzianej w art. 3 lit. ae) pkt (iv) dyrektywy 2003/87/WE, w którym to przypadku oznacza to moment wskazany przez państwo członkowskie jako moment powstania obowiązków na podstawie rozdziału IVa tej dyrektywy.

(*) Dyrektywa Rady (UE) 2020/262 z dnia 19 grudnia 2019 r. ustanawiająca ogólne zasady dotyczące podatku akcyzowego (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 4).

(**) Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51).”;

- 3) w art. 15 ust. 4 uchyla się lit. b);
- 4) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego twierdzi, że stosowanie określonej metodyki monitorowania prowadziłyby do nieracjonalnych kosztów, właściwy organ ocenia, czy koszty są nieracjonalne, uwzględniając uzasadnienie przedstawione przez prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego.

Właściwy organ uznaje koszty za nieracjonalne, jeśli ich szacowana wielkość przewyższa korzyści. W tym celu korzyści oblicza się, mnożąc współczynnik udoskonalenia przez cenę referencyjną wynoszącą 80 EUR za jedno uprawnienie, a koszty uwzględniają odpowiedni okres amortyzacji w oparciu o ekonomiczną użyteczność urządzenia.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Środków dotyczących udoskonalenia metodyki monitorowania instalacji nie uważa się za prowadzące do nieracjonalnych kosztów do czasu osiągnięcia łącznej kwoty 4 000 EUR na okres sprawozdawczy. W przypadku instalacji o niskim poziomie emisji ten próg wynosi 1 000 EUR na okres sprawozdawczy.”;

- 5) w art. 39 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy prowadzący instalację stosuje bilans masowy zgodnie z art. 25, a biomasa spełniająca kryteria określone w art. 38 ust. 5 jest wykorzystywana jako materiał wsadowy lub paliwo i materiały wyjściowe zawierają węgiel, prowadzący instalację przekazuje właściwemu organowi dane dotyczące frakcji biomasy w węglu zawartym w strumieniach wyjściowych. Prowadzący instalację przedstawia zatem dowody na to, że całkowita wielkość emisji z instalacji nie jest systematycznie niedoszacowana ze względu zastosowaną metodykę monitorowania oraz że całkowita masa węgla odpowiadająca frakcji biomasy węgla zawartego w całym odnośnym materiale wyjściowym nie przekracza całkowitej masy frakcji biomasy węgla zawartego w materiałach wsadowych i paliwach.

Do celów niniejszego ustępu ust. 3 i 4 niniejszego artykułu mają zastosowanie do frakcji biogazu gazu ziemnego wykorzystywanego jako wsad.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu oraz art. 30, z wyjątkiem przypadków stosowania na potrzeby art. 43 ust. 4, prowadzący instalację nie stosuje analiz ani metod szacowania zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu w celu określenia frakcji biomasy gazu ziemnego otrzymanego z sieci gazowej, do której dodano biogaz.

Prowadzący instalację może określić, że pewna ilość gazu ziemnego z sieci gazowej jest biogazem, stosując metodę określoną w ust. 4.”;

- 6) w art. 43 ust. 4 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jeżeli metoda zaproponowana przez prowadzącego instalację wiąże się z ciągłym pobieraniem próbek ze strumienia spalin, a instalacja zużywa gaz ziemny z sieci, prowadzący instalację odejmuje każdą ilość CO₂ pochodzącą z biogazu zawartego w gazie ziemnym od całkowitych zmierzonych emisji CO₂. Frakcję biomasy gazu ziemnego określa się zgodnie z przepisami art. 32–35.”;

- 7) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 akapit pierwszy dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W celu określenia frakcji biomasy CO₂ związanego w paliwie zgodnie z art. 39 prowadzący instalację przesyłającą zapewnia, aby wybrana metodyka monitorowania nie powodowała systematycznego niedoszacowania całkowitych emisji z instalacji przesyłającej.”;

b) ust. 3 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„3. Prowadzący instalacje mogą określać ilości przenoszonego z instalacji CO₂ związanego w paliwie zarówno w instalacji przesyłającej, jak i odbiorczej. W takim przypadku ilości CO₂ związanego w paliwie, odpowiednio, przenoszonego i odbieranego oraz odpowiadająca im frakcja biomasy, są identyczne.”;

8) tytuł rozdziału IV otrzymuje brzmienie: „MONITOROWANIE EMISJI Z LOTNICTWA”;

9) w art. 51 uchyla się ust. 2;

10) w art. 52 uchyla się ust. 2;

11) w art. 53 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów sprawozdawczości zgodnie z art. 7 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 (*) operator statku powietrznego określa i zgłasza jako pozycję uzupełniającą emisje CO₂, które wynikają z pomnożenia rocznego zużycia każdego paliwa przez wstępny współczynnik emisji.

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz.U. L 250 z 30.9.2019, s. 10).”;

b) w ust. 6 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Operatorzy statków powietrznych stosują jako wstępny współczynnik emisji domyślne współczynniki emisji określone w tabeli 1 w załączniku III.”;

12) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku paliw mieszanych operator statku powietrznego może albo założyć brak udziału biopaliwa i zastosować domyślną frakcję kopalną w wysokości 100 %, albo określić frakcję biopaliwa zgodnie z ust. 2 lub 3. Operator statku powietrznego może również zgłaszać biopaliwa niemieszane zawierające 100 % frakcji biomasy.”;

b) w ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Ponadto operator statku powietrznego przedstawia wymagany przez właściwy organ dowód, że biopaliwo jest przypisywane do lotu bezpośrednio po uzupełnieniu paliwa na potrzeby tego lotu.

W przypadku gdy kilka kolejnych lotów odbywa się bez uzupełniania paliwa między nimi, operator statku powietrznego dzieli ilość biopaliwa i przypisuje ją do tych lotów proporcjonalnie do emisji z tych lotów obliczonych z zastosowaniem wstępnego współczynnika emisji.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli zakupione partie biopaliw nie są fizycznie dostarczane do określonego statku powietrznego, operator statku powietrznego nie stosuje analiz w celu określenia frakcji biomasy wykorzystywanych paliw.

W przypadku gdy biopaliwo nie może być fizycznie przypisane na lotnisku do konkretnego lotu, operator statku powietrznego przypisuje biopaliwo do swoich lotów, w przypadku których uprawnienia muszą zostać umorzone zgodnie z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, proporcjonalnie do emisji z tych lotów rozpoczynających się na tym lotnisku, które to emisje obliczono z zastosowaniem wstępnego współczynnika emisji.

Operator statku powietrznego może określić frakcję biomasy z wykorzystaniem rejestrów zakupu biopaliwa o równoważnej wartości energetycznej, pod warunkiem że operator statku powietrznego przedstawia wymagany przez właściwy organ dowód na to, że biopaliwo zostało dostarczone do systemu tankowania paliwa lotniska odlotu w okresie sprawozdawczym lub 3 miesiące przed rozpoczęciem lub 3 miesiące po zakończeniu tego okresu sprawozdawczego.”;

d) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do celów ust. 2 i 3 niniejszego artykułu operator statku powietrznego przedstawia wymagany przez właściwy organ dowód na to, że:

- a) całkowita ilość biopaliwa, którą zgłoszono, nie przekracza całkowitego zużycia paliwa przez tego operatora statku powietrznego w ramach lotów, w przypadku których należy umorzyć uprawnienia zgodnie z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, rozpoczynających się z lotniska, na którym dostarcza się biopaliwo;
- b) ilość biopaliwa na potrzeby lotów, w przypadku których uprawnienia muszą zostać umorzone zgodnie z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, nie przekracza całkowitej ilości zakupionego biopaliwa, od której odejmuje się całkowitą ilość biopaliwa sprzedaną stronom trzecim;
- c) frakcja biomasy biopaliwa przypisanego do lotów zagregowanych z podziałem na pary lotnisk nie przekracza maksymalnych ograniczeń dotyczących dodawania biopaliw dla tego biopaliwa certyfikowanego zgodnie z uznaną normą międzynarodową;
- d) nie dochodzi do podwójnego liczenia tej samej ilości biopaliwa, a w szczególności, że zakupione biopaliwo nie zostało zgłoszone jako wykorzystane ani we wcześniejszym sprawozdaniu, ani przez nikogo innego, ani w innym systemie.

Do celów akapitu pierwszego lit. a)–c) przyjmuje się, że każde paliwo pozostające w zbiornikach po locie i przed uzupełnieniem paliwa jest w 100 % paliwem kopalnym.

Do celów wykazania zgodności z wymogami, o których mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. d), operator statku powietrznego może wykorzystywać dane zarejestrowane w unijnej bazie danych utworzonej zgodnie z art. 28 ust. 2 dyrektywy (UE) 2018/2001.”;

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Współczynnik emisji dla biopaliwa wynosi zero.

Do celów niniejszego ustępu do spalania biopaliwa przez operatorów statków powietrznych stosuje się art. 38 ust. 5.

Współczynnik emisji dla każdego paliwa mieszanego oblicza się i zgłasza jako wstępny współczynnik emisji pomnożony przez wartość frakcji kopalnej tego paliwa.”;

13) dodaje się art. 54a w brzmieniu:

„Artykuł 54a

Przepisy szczegółowe dotyczące kwalifikujących się paliw lotniczych

1. Do celów art. 3c ust. 6 akapit szósty dyrektywy 2003/87/WE operator wykonujący zarobkowe przewozy lotnicze ustanawia, dokumentuje, wdraża i utrzymuje procedurę pisemną w celu monitorowania wszelkich ilości kwalifikującego się paliwa lotniczego wykorzystywanego w lotach poddźwiękowych oraz zgłasza ilości kwalifikujących się paliw lotniczych zgłoszone jako osobna pozycja uzupełniająca w jego rocznym sprawozdaniu na temat wielkości emisji.

2. Do celów ust. 1 niniejszego artykułu operator statków powietrznych zapewnia, aby każda zgłoszona ilość kwalifikującego się paliwa lotniczego była certyfikowana zgodnie z art. 30 dyrektywy (UE) 2018/2001. Operator statku powietrznego może wykorzystywać dane zarejestrowane w unijnej bazie danych utworzonej zgodnie z art. 28 ust. 2 dyrektywy (UE) 2018/2001.

3. W przypadku paliw lotniczych mieszanych operator statku powietrznego może albo założyć brak udziału kwalifikującego się paliwa lotniczego i zastosować domyślną frakcję kopalną w wysokości 100 %, albo określić kwalifikującą się frakcję zgodnie z ust. 4 lub 5. Operator statku powietrznego może również zgłosić niemieszane kwalifikujące się paliwo lotnicze, w którym kwalifikująca się frakcja wynosi 100 %.

4. W przypadku gdy kwalifikujące się paliwa lotnicze są fizycznie mieszane z paliwami kopalnymi i dostarczane do statku powietrznego w fizycznie identyfikowalnych partiach, operator statku powietrznego może oprócz oszacowanie kwalifikującej się zawartości na bilansie masowym zakupionych paliw kopalnych i kwalifikowalnych paliw lotniczych.

Ponadto operator statku powietrznego przedstawia wymagany przez właściwy organ dowód na to, że kwalifikujące się paliwo lotnicze jest przypisywane do lotu bezpośrednio po uzupełnieniu paliwa na potrzeby tego lotu.

W przypadku gdy kilka kolejnych lotów odbywa się bez uzupełniania paliwa między nimi, operator statku powietrznego dzieli ilość kwalifikującego się paliwa lotniczego i przypisuje ją do tych lotów proporcjonalnie do emisji z tych lotów obliczonych z zastosowaniem wstępnego współczynnika emisji.

5. W przypadku gdy kwalifikujące się paliwo lotnicze nie może być fizycznie przypisane na lotnisku do konkretnego lotu, operator statku powietrznego przypisuje kwalifikujące się paliwo lotnicze do swoich lotów, w przypadku których uprawnienia muszą zostać umorzone zgodnie z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, proporcjonalnie do emisji z tych lotów rozpoczynających się na tym lotnisku, które to emisje obliczono z zastosowaniem wstępnego współczynnika emisji.

Operator statku powietrznego może określić kwalifikującą się frakcję z wykorzystaniem rejestrów zakupu kwalifikującego się paliwa lotniczego o równoważnej wartości energetycznej, pod warunkiem że operator statku powietrznego przedstawi wymagane przez właściwy organ dowody na to, że kwalifikujące się paliwo lotnicze zostało dostarczone do systemu tankowania paliwa lotniska odlotu w okresie sprawozdawczym lub 3 miesiące przed rozpoczęciem lub 3 miesiące po zakończeniu tego okresu sprawozdawczego.

6. Do celów ust. 4 i 5 niniejszego artykułu operator statku powietrznego przedstawia wymagane przez właściwy organ dowody na to, że:

- a) całkowita ilość kwalifikującego się paliwa lotniczego, którą zgłoszono, nie przekracza całkowitego zużycia paliwa przez tego operatora statku powietrznego w ramach lotów, w przypadku których należy umorzyć uprawnienia zgodnie z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, rozpoczynających się z lotniska, na którym dostarcza się kwalifikujące się paliwo lotnicze;
- b) ilość kwalifikującego się paliwa lotniczego na potrzeby lotów, w przypadku których uprawnienia muszą zostać umorzone zgodnie z art. 12 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, nie przekracza całkowitej ilości zakupionego kwalifikującego się paliwa lotniczego, od której odejmuje się całkowitą ilość kwalifikującego się paliwa lotniczego sprzedaną stronom trzecim;
- c) kwalifikująca się frakcja kwalifikującego się paliwa lotniczego przypisanego do lotów zagregowanych z podziałem na pary lotnisk nie przekracza maksymalnych ograniczeń dotyczących dodawania biopaliw dla tego kwalifikującego się paliwa lotniczego certyfikowanego zgodnie z uznaną normą międzynarodową, jeżeli takie ograniczenia mają zastosowanie;
- d) nie dochodzi do podwójnego liczenia tej samej ilości kwalifikującego się paliwa lotniczego, a w szczególności że zakupione kwalifikujące się paliwo lotnicze nie zostało zgłoszone jako wykorzystane ani we wcześniejszym sprawozdaniu, ani przez nikogo innego, ani w innym systemie.

Do celów akapitu pierwszego lit. a)–c) przyjmuje się, że każde paliwo pozostające w zbiornikach po locie i przed uzupełnieniem paliwa jest w 100 % paliwem kopalnym.

Do celów wykazania zgodności z wymogami, o których mowa w niniejszym ustępie akapit pierwszy lit. d) oraz w stosownych przypadkach, operator statku powietrznego może wykorzystywać dane zarejestrowane w unijnej bazie danych utworzonej zgodnie z art. 28 ust. 2 dyrektywy (UE) 2018/2001.

7. Jeżeli współczynnik emisji kwalifikującego się paliwa lotniczego wynosi zero, współczynnik emisji dla każdego mieszanego paliwa lotniczego oblicza się i zgłasza jako wstępny współczynnik emisji pomnożony przez wartość frakcji kopalnej tego paliwa.”;

14) w art. 55 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Na zasadzie odstępstwa od art. 53 małe podmioty uczestniczące w systemie mogą szacować zużycie paliwa na podstawie odległości w podziale na pary lotnisk przy pomocy narzędzi wprowadzonych przez Eurocontrol lub inną odpowiednią organizację, które są w stanie przetwarzać wszystkie istotne informacje dotyczące ruchu lotniczego, a także unikać niedoszacowania wielkości emisji.”;

15) uchyla się art. 57;

16) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 uchyla się akapit drugi;

- b) ust. 2 lit. c) i d) otrzymują brzmienie:
- „c) każdy etap przepływu danych, od danych pierwotnych po dane dotyczące rocznej wielkości emisji, w sposób odzwierciedlający kolejność działań w zakresie przepływu danych oraz interakcję między nimi, w tym odnośne wzory i stosowane etapy agregacji danych;
- d) odpowiednie etapy przetwarzania odnoszące się do każdego określonego działania w zakresie przepływu danych, w tym wzory i dane wykorzystane w celu wyznaczenia wielkości emisji;”;
- 17) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego ustala, dokumentuje, wdraża i utrzymuje skuteczny system kontroli w celu zapewnienia, aby roczny raport na temat wielkości emisji, przygotowany w ramach działań w zakresie przepływu danych, nie zawierał nieprawidłowości oraz aby był zgodny z planem monitorowania i niniejszym rozporządzeniem.”;
- b) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:
- „4. Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego monitoruje skuteczność systemu kontroli, między innymi przeprowadzając wewnętrzne przeglądy i uwzględniając ustalenia poczynione przez weryfikatora podczas weryfikacji rocznych raportów na temat wielkości emisji, prowadzonej na mocy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067.”;
- 18) art. 64 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:
- „c) wdrożenie odpowiednich działań naprawczych, w tym korektę wszelkich wymagających tego danych w raporcie na temat wielkości emisji, stosownie do przypadku.”;
- 19) w art. 67 wprowadza się następujące zmiany:
- a) ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „Udokumentowane i zarchiwizowane dane z monitorowania umożliwiają weryfikację rocznego raportu na temat wielkości emisji zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067. Dane zgłoszone przez prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego zawarte w elektronicznym systemie zgłaszania danych i zarządzania nimi, ustanowionym przez właściwy organ, można uznać za przechowywane przez prowadzącego instalację lub operatora statku powietrznego, jeśli może on uzyskać dostęp do takich danych.”;
- b) ust. 2 akapit drugi otrzymuje brzmienie:
- „Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego na żądanie udostępnia takie dokumenty właściwemu organowi, a także weryfikatorowi weryfikującemu raport na temat wielkości emisji zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067.”;
- 20) w art. 68 wprowadza się następujące zmiany:
- a) uchyla się ust. 2;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Roczne raporty na temat wielkości emisji zawierają co najmniej informacje wymienione w załączniku X.”;
- c) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „4. Państwa członkowskie przedkładają Komisji zweryfikowany roczny raport na temat wielkości emisji każdej instalacji spalania odpadów komunalnych, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, do dnia 30 kwietnia każdego roku.
- W przypadku gdy właściwy organ skorygował zweryfikowane emisje po dniu 30 kwietnia danego roku, państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają o tej korekcie Komisję.”;
- 21) w art. 69 ust. 1 lit. a)–c) wprowadza się następujące zmiany:
- „a) w przypadku instalacji kategorii A, do dnia 30 czerwca co pięć lat;
- b) w przypadku instalacji kategorii B, do dnia 30 czerwca co trzy lata;
- c) w przypadku instalacji kategorii C, do dnia 30 czerwca co dwa lata.”;

22) w art. 72 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 uchyla się akapit drugi;
- b) uchyla się ust. 3;

23) w art. 74 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Państwa członkowskie mogą wymagać od prowadzącego instalację i operatora statku powietrznego stosowania formularzy elektronicznych lub określonych formatów plików do celów przedkładania planów monitorowania i zmian w planach monitorowania, a także przedkładania rocznych raportów na temat wielkości emisji, sprawozdań z weryfikacji i raportów dotyczących udoskonaleń.”;

24) dodaje się rozdziały VIIa i VIIb w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ VIIa

MONITOROWANIE EMISJI GENEROWANYCH PRZEZ PODMIOTY OBJĘTE REGULACJĄ

SEKCJA 1

Przepisy ogólne

Artykuł 75a

Zasady ogólne

Do emisji, podmiotów objętych regulacją i uprawnień objętych rozdziałem IVa dyrektywy 2003/87/WE zastosowanie mają przepisy art. 4, 5, 6, 7, 8, 9 i 10 niniejszego rozporządzenia. W tym celu:

- a) wszelkie odniesienia do prowadzących instalację i operatorów statku powietrznego rozumie się jako odniesienia do podmiotów objętych regulacją;
- b) żadne odniesienie do emisji z procesów technologicznych nie ma zastosowania;
- c) wszelkie odniesienia do strumieni materiałów wsadowych rozumie się jako odniesienia do strumieni paliwa;
- d) żadne odniesienie do źródła emisji nie ma zastosowania;
- e) wszelkie odniesienia do działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE rozumie się jako odniesienia do działań, o których mowa w załączniku III do tej dyrektywy;
- f) wszelkie odniesienia do art. 24 dyrektywy 2003/87/WE rozumie się jako odniesienia do art. 30j tej dyrektywy;
- g) wszelkie odniesienia do danych dotyczących działalności rozumie się jako odniesienia do ilości paliwa dopuszczalnego do konsumpcji;
- h) wszelkie odniesienia do współczynników obliczeniowych rozumie się jako odniesienia do współczynników obliczeniowych i współczynnika zakresu.

Artykuł 75b

Plan monitorowania

1. Zastosowanie mają art. 11, art. 12 ust. 2, art. 13 i 14, art. 15 ust. 1 i 2 oraz art. 16. W tym celu:

- a) wszelkie odniesienia do prowadzących instalację lub operatorów statku powietrznego rozumie się jako odniesienia do podmiotów objętych regulacją;
- b) wszelkie odniesienia do działań lotniczych rozumie się jako odniesienia do działalności podmiotów objętych regulacją.

2. Co najmniej cztery miesiące przed rozpoczęciem działań objętych załącznikiem III do dyrektywy 2003/87/WE podmiot objęty regulacją przedkłada właściwemu organowi do zatwierdzenia plan monitorowania, chyba że właściwy organ wyznaczył alternatywny termin na jego przedłożenie.

Plan monitorowania obejmuje szczegółową, pełną i przejrzystą dokumentację metodyki monitorowania konkretnej instalacji lub konkretnego podmiotu objętego regulacją i zawiera co najmniej elementy określone w załączniku I.

Wraz z planem monitorowania podmiot objęty regulacją przedkłada wyniki oceny ryzyka, dowodzące, że proponowane działania kontrolne i procedury w zakresie działań kontrolnych są współmierne do zidentyfikowanego ryzyka nieodłącznego i ryzyka zawodności systemów kontroli wewnętrznej.

3. Zgodnie z art. 15 istotne zmiany w planie monitorowania podmiotu objętego regulacją obejmują:
- a) zmiany kategorii podmiotu objętego regulacją, jeśli zmiany te wymagają zmiany metodyki monitorowania lub prowadzą do zmiany mającego zastosowanie poziomu istotności na podstawie art. 23 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067;
  - b) niezależnie od przepisów art. 75n, zmiany dotyczące tego, czy podmiot objęty regulacją uznaje się za »podmiot objęty regulacją o niskim poziomie emisji«;
  - c) zmianę stosowanego poziomu dokładności;
  - d) wprowadzenie nowych strumieni paliwa;
  - e) zmianę kategoryzacji strumieni paliwa – między kategoriami głównych strumieni paliw lub strumieni paliw *de minimis*, w przypadku gdy taka zmiana wymaga zmiany metodyki monitorowania;
  - f) zmianę domyślnej wartości współczynnika obliczeniowego, jeśli wartość ma być określona w planie monitorowania;
  - g) zmianę wartości domyślnej współczynnika zakresu;
  - h) wprowadzenie nowych metod lub zmian w istniejących metodach pobierania próbek, analizy lub kalibracji, jeśli ma to bezpośredni wpływ na dokładność danych dotyczących emisji.

Artykuł 75c

Wykonalność pod względem technicznym

W przypadku gdy podmiot objęty regulacją twierdzi, że stosowanie określonej metodyki monitorowania nie jest technicznie wykonalne, właściwy organ ocenia techniczną wykonalność, uwzględniając uzasadnienie przedstawione przez podmiot objęty regulacją. Takie uzasadnienie odnosi się do posiadania przez podmiot objęty regulacją zasobów technicznych mogących zaspokoić potrzeby proponowanego systemu lub wymogu, który można wdrożyć w wymaganym czasie do celów niniejszego rozporządzenia. Takie zasoby techniczne obejmują dostępność niezbędnych technik i technologii.

W odniesieniu do monitorowania i raportowania w zakresie emisji historycznych za 2024 r. zgodnie z art. 30f ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE państwa członkowskie mogą zwolnić podmioty objęte regulacją z obowiązku uzasadnienia, że określona metodyka monitorowania nie jest technicznie wykonalna.

Artykuł 75d

Nieracjonalne koszty

1. W przypadku gdy podmiot objęty regulacją twierdzi, że stosowanie określonej metodyki monitorowania prowadzi do nieracjonalnych kosztów, właściwy organ ocenia, czy koszty są nieracjonalne, uwzględniając uzasadnienie przedstawione przez podmiot objęty regulacją.

Właściwy organ uznaje koszty za nieracjonalne, jeśli ich szacowana wielkość przewyższa korzyści. W tym celu korzyści oblicza się, mnożąc współczynnik udoskonalenia przez cenę referencyjną wynoszącą 60 EUR za jedno uprawnienie. Do kosztów wlicza się odpowiedni okres amortyzacji w oparciu o ekonomiczną użyteczność urządzenia.

2. Niezależnie od przepisów ust. 1 podmiot objęty regulacją uwzględni koszty stosowania szczególnej metodyki monitorowania ponoszone przez konsumentów strumieni paliwa dopuszczonych do konsumpcji, w tym przez konsumentów końcowych. Do celów niniejszego akapitu podmiot objęty regulacją może stosować zachowawcze oszacowania kosztów.

W odniesieniu do monitorowania i raportowania emisji historycznych za 2024 r. zgodnie z art. 30f ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE państwa członkowskie mogą zwolnić podmioty objęte regulacją z obowiązku uzasadnienia, że określona metodyka monitorowania pociągnęłaby za sobą nieracjonalne koszty.

3. Oceniając nieracjonalny charakter kosztów w odniesieniu do wyboru przez podmiot objęty regulacją poziomów dokładności dla ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji, właściwy organ stosuje jako współczynnik udoskonalenia, o którym mowa w ust. 1, różnicę między aktualnie osiągniętą wartością niepewności a progiem niepewności poziomu dokładności, który zostałby osiągnięty, mnożąc poprawę przez średnią roczną wielkość emisji spowodowanych przez dany strumień paliwa w ciągu ostatnich trzech lat.

W przypadku braku takich danych o średniej rocznej wielkości emisji spowodowanych przez taki strumień paliwa w ciągu ostatnich trzech lat, podmiot objęty regulacją przedstawia zachowawcze oszacowanie średniej rocznej wielkości emisji, z wyłączeniem CO₂ pochodzącego z biomasy. W przypadku przyrządów pomiarowych objętych krajową prawną kontrolą metrologiczną, aktualnie osiągniętą wartość niepewności można zastąpić największym dopuszczalnym błędem w użytkowaniu, dopuszczonym właściwymi przepisami krajowymi.

Do celów niniejszego ustępu stosuje się art. 38 ust. 5, pod warunkiem że podmiot objęty regulacją ma dostęp do odpowiednich informacji na temat kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych z biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy wykorzystywanych do spalania.

4. Oceniając nieracjonalny charakter kosztów w odniesieniu do wyboru poziomów dokładności w celu określenia współczynnika zakresu przez podmiot objęty regulacją oraz w odniesieniu do środków podnoszących jakość zgłaszanych danych dotyczących emisji, niemających jednak bezpośredniego wpływu na dokładność danych dotyczących ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji, właściwy organ stosuje współczynnik udoskonalenia równy 1 % średniej rocznej wielkości emisji z odnośnych strumieni paliwa w ciągu trzech ostatnich okresów sprawozdawczych. Środki podnoszące jakość zgłaszanych emisji, ale bez bezpośredniego wpływu na dokładność danych dotyczących ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji, mogą obejmować:

- a) przejście od wartości domyślnych do analiz w celu wyznaczenia współczynników obliczeniowych;
- b) zwiększenie liczby analiz przypadającej na strumień paliwa;
- c) jeśli określone zadanie pomiarowe nie podlega krajowej prawnej kontroli metrologicznej – zastąpienie przyrządów pomiarowych przyrządami zgodnymi z odpowiednimi wymogami prawnej kontroli metrologicznej państwa członkowskiego dotyczącymi podobnych zastosowań bądź przyrządami pomiarowymi zgodnymi z przepisami krajowymi przyjętymi na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/31/UE (*) lub dyrektywy 2014/32/UE;
- d) zwiększenie częstotliwości kalibracji i konserwacji przyrządów pomiarowych;
- e) usprawnienie działań w zakresie przepływu danych i kontroli, znacznie ograniczające ryzyko nieodłączne lub ryzyko zawodności systemów kontroli wewnętrznej;
- f) przejście przez podmioty objęte regulacją do identyfikacji współczynnika zakresu z wyższą dokładnością.

5. Środków dotyczących udoskonalenia metodyki monitorowania podmiotu objętego regulacją nie uważa się za prowadzące do nieracjonalnych kosztów, jeżeli ich koszty nie przekroczą 4 000 EUR na okres sprawozdawczy. W przypadku podmiotów objętych regulacją o niskim poziomie emisji ten próg wynosi 1 000 EUR na okres sprawozdawczy.

Artykuł 75e

Kategoryzacja podmiotów objętych regulacją i strumieni paliwa

1. Do celów monitorowania emisji i określenia minimalnych wymogów dotyczących poziomów dokładności w odniesieniu do powiązanych współczynników obliczeniowych każdy podmiot objęty regulacją określa swoją kategorię zgodnie z ust. 2 oraz, w stosownych przypadkach, kategorię każdego strumienia paliwa zgodnie z ust. 3.

2. Na podstawie klasyfikacji własnej podmiot objęty regulacją przypisuje się do jednej z następujących kategorii:
- podmiot kategorii A – jeśli w okresie od 2027 r. do 2030 r. średnia zweryfikowana roczna wielkość emisji w okresie dwóch lat poprzedzających okres sprawozdawczy, z wyłączeniem CO₂ pochodzącego z biomasy, nie przekraczała 50 000 ton CO_{2(e)}.
  - podmiot kategorii B – jeśli w okresie od 2027 r. do 2030 r. średnia zweryfikowana roczna wielkość emisji w okresie dwóch lat poprzedzających okres sprawozdawczy, z wyłączeniem CO₂ pochodzącego z biomasy, przekraczała 50 000 ton CO_{2(e)}.

Począwszy od 2031 r. podmioty kategorii A i B, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a) i b), określa się na podstawie średniej zweryfikowanej rocznej wielkości emisji w okresie rozliczeniowym bezpośrednio poprzedzającym bieżący okres rozliczeniowy.

Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 2 właściwy organ może zezwolić podmiotowi objętemu regulacją, aby nie zmieniał planu monitorowania, jeżeli na podstawie zweryfikowanych emisji próg na potrzeby klasyfikacji podmiotu objętego regulacją, o którym mowa w akapicie pierwszym, został przekroczony, ale podmiot objęty regulacją wykazał w sposób wymagany przez właściwy organ, że próg ten nie został przekroczony w ciągu poprzednich pięciu okresów sprawozdawczych ani nie zostanie przekroczony w kolejnych okresach sprawozdawczych.

3. Podmiot objęty regulacją klasyfikuje każdy strumień paliwa jako należący do jednej z następujących kategorii:
- strumienie paliwa *de minimis*, w przypadku gdy strumienie paliwa wybrane przez podmiot objęty regulacją łącznie odpowiadają za mniej niż 1 000 ton kopalnego CO₂ rocznie;
  - główne strumienie paliwa – jeśli strumienie paliwa nie należą do kategorii, o której mowa w lit. a).

Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 2 właściwy organ może zezwolić podmiotowi objętemu regulacją, aby nie zmieniał planu monitorowania, jeżeli na podstawie zweryfikowanych emisji próg na potrzeby klasyfikacji strumienia paliwa jako strumienia paliwa *de minimis*, o którym mowa w akapicie pierwszym, został przekroczony, ale podmiot objęty regulacją wykazał w sposób wymagany przez właściwy organ, że próg ten nie został przekroczony w ciągu poprzednich pięciu okresów sprawozdawczych ani nie zostanie przekroczony w kolejnych okresach sprawozdawczych.

4. Jeśli średnie zweryfikowane emisje roczne wykorzystane do określenia kategorii podmiotu objętego regulacją, o którym mowa w ust. 2, nie są znane lub nie odzwierciedlają już rzeczywistości do celów ust. 2, w celu określenia swojej kategorii podmiot objęty regulacją wykorzystuje zachowawcze oszacowanie średnich emisji rocznych, z wyłączeniem CO₂ pochodzącego z biomasy.

5. Do celów niniejszego artykułu stosuje się art. 38 ust. 5.

Artykuł 75f

Metodyka monitorowania

Każdy podmiot objęty regulacją określa roczne emisje CO₂ z działań, o których mowa w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE, mnożąc dla każdego strumienia paliwa ilość paliwa dopuszczonego do konsumpcji przez odpowiedni współczynnik konwersji jednostki, odpowiedni współczynnik zakresu i odpowiedni współczynnik emisji.

Współczynnik emisji wyraża się w tonach CO₂ na teradzul (t CO₂/TJ) zgodnie z zastosowaniem współczynnika konwersji jednostki.

Właściwy organ może zezwolić na stosowanie współczynników emisji dla paliw wyrażonych w t CO₂/t lub t CO₂/Nm³. W takich przypadkach podmiot objęty regulacją określa wielkość emisji, mnożąc ilość paliwa dopuszczonego do konsumpcji wyrażoną w tonach lub normalnych metrach sześciennych przez odpowiedni współczynnik zakresu i odpowiedni współczynnik emisji.

Artykuł 75g

Tymczasowe zmiany w metodyce monitorowania

1. Jeżeli z przyczyn technicznych stosowanie planu monitorowania zatwierdzonego przez właściwy organ jest tymczasowo niemożliwe, podmiot objęty regulacją, którego to dotyczy, stosuje najwyższy możliwy do osiągnięcia poziom dokładności lub, z wyjątkiem współczynnika zakresu, podejście zachowawcze nieuwzględniające poziomów dokładności jeśli ich stosowanie jest niemożliwe, do momentu przywrócenia warunków umożliwiających stosowanie poziomu dokładności zatwierdzonego w planie monitorowania.

Podmiot objęty regulacją stosuje wszelkie środki niezbędne do jak najszybszego wznowienia stosowania planu monitorowania zatwierdzonego przez właściwy organ.

2. Podmiot objęty regulacją, którego to dotyczy, bezzwłocznie zgłasza właściwemu organowi tymczasową zmianę w metodyce monitorowania, o której mowa w ust. 1, podając:

- a) powody odstąpienia od planu monitorowania zatwierdzonego przez właściwy organ;
- b) szczegółowe informacje o przejściowej metodyce monitorowania stosowanej przez podmiot objęty regulacją do określania wielkości emisji do czasu przywrócenia warunków umożliwiających stosowanie planu monitorowania zatwierdzonego przez właściwy organ;
- c) środki zastosowane przez podmiot objęty regulacją w celu przywrócenia warunków umożliwiających stosowanie planu monitorowania zatwierdzonego przez właściwy organ;
- d) przewidywany termin, w którym zostanie wznowione stosowanie planu monitorowania zatwierdzonego przez właściwy organ.

SEKCJA 2

Metodyka oparta na obliczeniach

Podsekcja 1

P r z e p i s y o g ó l n e

Artykuł 75h

Poziomy dokładności mające zastosowanie do ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji i współczynniki obliczeniowe

1. Definiując odpowiednie poziomy dokładności odnoszące się do głównych strumieni paliwa, w celu wyznaczenia ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji oraz każdego współczynnika obliczeniowego każdy podmiot objęty regulacją stosuje następujące poziomy dokładności:

- a) co najmniej poziomy dokładności wymienione w załączniku V, w przypadku podmiotów należących do kategorii A lub jeśli wymagany jest współczynnik obliczeniowy odnoszący się do strumienia paliwa stanowiącego znormalizowane paliwo handlowe;
- b) w przypadkach innych niż te, o których mowa w lit. a), najwyższy poziom dokładności zdefiniowany w załączniku IIa.

W przypadku ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji i współczynników obliczeniowych dotyczących głównych strumieni paliwa podmiot objęty regulacją może jednak zastosować poziom dokładności niższy maksymalnie o dwa poziomy niż wymagany zgodnie z akapitem pierwszym, przy czym musi zastosować co najmniej poziom dokładności 1, jeśli wykaże w sposób wymagany przez właściwy organ, że poziom dokładności wymagany zgodnie z akapitem pierwszym, lub – w stosownych przypadkach – kolejny najwyższy poziom dokładności, nie jest technicznie osiągalny lub prowadzi do nieracjonalnych kosztów.

2. W przypadku strumieni paliwa *de minimis* podmiot objęty regulacją może określać ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji oraz każdy współczynnik obliczeniowy, stosując zamiast poziomów dokładności zachowawcze oszacowania, chyba że zdefiniowany poziom dokładności można osiągnąć bez dodatkowego wysiłku.

W odniesieniu do strumieni paliwa, o których mowa w akapicie pierwszym, podmiot objęty regulacją może określić ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji na podstawie faktur lub rejestrów zakupu, chyba że zdefiniowany poziom dokładności można osiągnąć bez dodatkowego wysiłku.

3. Jeśli właściwy organ zezwolił na zastosowanie współczynników emisji wyrażonych w $t\ CO_2/t$ lub $t\ CO_2/Nm^3$ w przypadku paliw, współczynnik konwersji jednostki można monitorować z zastosowaniem zachowawczego oszacowania zamiast poziomów dokładności, chyba że zdefiniowany poziom dokładności można osiągnąć bez dodatkowego wysiłku.

Artykuł 75i

Poziomy dokładności mające zastosowanie do współczynnika zakresu

1. Przy określaniu odpowiednich poziomów dokładności dla strumieni paliwa w celu określenia współczynnika zakresu każdy podmiot objęty regulacją stosuje najwyższy poziom dokładności określony w załączniku IIa.

Podmiot objęty regulacją może jednak zastosować poziom dokładności niższy o jeden poziom niż wymagany zgodnie z akapitem pierwszym, jeżeli wykaże w sposób wymagany przez właściwy organ, że poziom dokładności wymagany zgodnie z akapitem pierwszym nie jest technicznie osiągalny, prowadzi do nieracjonalnych kosztów lub że metody wymienione w art. 75l ust. 2 lit. a)–d) nie są dostępne.

Jeżeli akapit drugi nie ma zastosowania, podmiot objęty regulacją może zastosować poziom dokładności niższy o dwa poziomy niż wymagany zgodnie z akapitem pierwszym, przy czym musi zastosować co najmniej poziom dokładności 1, jeśli wykaże w sposób wymagany przez właściwy organ, że poziom dokładności wymagany zgodnie z akapitem pierwszym nie jest technicznie osiągalny lub prowadzi do nieracjonalnych kosztów, lub że – na podstawie uproszczonej oceny niepewności – metody oparte na niższych poziomach dokładności prowadzą do bardziej precyzyjnego określenia, czy dane paliwo jest wykorzystywane do spalania w sektorach objętych załącznikiem III do dyrektywy 2003/87/WE.

Jeżeli w przypadku danego strumienia paliwa podmiot objęty regulacją stosuje więcej niż jedną metodę wymienioną w art. 75l ust. 2, 3 i 4, jest on zobowiązany do wykazania, że warunki określone w niniejszym ustępie są spełnione jedynie w odniesieniu do udziału w ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji, w odniesieniu do którego wnioskuje się o zastosowanie metody opartej na niższym poziomie dokładności.

2. W przypadku strumieni paliwa *de minimis* od podmiotu objętego regulacją nie wymaga się wykazania, że warunki określone w ust. 1 zostały spełnione, chyba że zdefiniowany poziom dokładności można osiągnąć bez dodatkowego wysiłku.

Podsekcja 2

Ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji

Artykuł 75j

Określanie ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji

1. Podmiot objęty regulacją określa ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji w przypadku danego strumienia paliwa w jeden z następujących sposobów:

- a) w przypadku gdy podmioty objęte regulacją i odnośne strumienie paliwa odpowiadają podmiotom, na których spoczywają obowiązki sprawozdawcze wynikające z przepisów krajowych transponujących dyrektywy 2003/96/WE i (UE) 2020/262, oraz produktom energetycznym podlegającym przepisom krajowym transponującym te dyrektywy – na podstawie metod pomiaru stosowanych do celów tych aktów, jeżeli metody te opierają się na krajowej kontroli metrologicznej;
- b) na podstawie agregacji pomiarów ilości w punkcie, w którym strumienie paliwa są dopuszczane do konsumpcji;
- c) na podstawie ciągłych pomiarów w punkcie, w którym strumienie paliwa są dopuszczane do konsumpcji.

Właściwe organy mogą jednak wymagać od podmiotów objętych regulacją stosowania, w stosownych przypadkach, wyłącznie metody, o której mowa w akapicie pierwszym lit. a).

2. Gdy określenie ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji dla całego roku kalendarzowego nie jest technicznie wykonalne lub prowadziłoby do nieracjonalnych kosztów oraz z zastrzeżeniem uzyskania zatwierdzenia od właściwego organu, podmiot objęty regulacją może wybrać następnym najbardziej odpowiedni dzień, który oddzieli dany rok monitorowania od kolejnego, i odpowiednio uzgodnić go z wymaganym rokiem kalendarzowym. Odchylenia występujące w przypadku co najmniej jednego strumienia paliwa muszą być udokumentowane w planie monitorowania, wyraźnie odnotowane, i muszą stanowić podstawę wartości reprezentatywnej dla roku kalendarzowego, a następnie muszą być spójnie uwzględnione w odniesieniu do następnego roku. Komisja może przedstawić odpowiednie wytyczne.

Przy określaniu ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji zgodnie z ust. 1 lit. b) i c) niniejszego artykułu stosuje się art. 28 i 29, z wyjątkiem art. 28 ust. 2 akapit drugi zdanie drugie i akapit trzeci. W tym celu wszelkie odniesienia do prowadzącego instalację lub instalacji rozumie się jako odniesienia do podmiotu objętego regulacją.

Podmiot objęty regulacją może uprościć ocenę niepewności poprzez założenie, że największy dopuszczalny błąd określony dla użytkowanego przyrządu pomiarowego należy uznać za niepewność w całym okresie sprawozdawczym, zgodnie z definicjami poziomów dokładności w załączniku IIa.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 75h, w przypadku stosowania metody, o której mowa w niniejszym artykule ust. 1 lit. a), podmiot objęty regulacją może określić ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji bez stosowania poziomów dokładności. Do dnia 30 czerwca 2026 r. właściwe organy składają Komisji sprawozdanie na temat praktycznego stosowania i poziomów niepewności metody, o której mowa w tej literze.

Podsekcja 3

Współczynniki obliczeniowe

Artykuł 75k

Wyznaczanie współczynników obliczeniowych

1. Zastosowanie mają art. 30, art. 31 ust. 1, 2 i 3 oraz art. 32, 33, 34 i 35. W tym celu:

- a) wszelkie odniesienia do prowadzących instalację rozumie się jako odniesienia do podmiotów objętych regulacją;
- b) wszelkie odniesienia do danych dotyczących działalności rozumie się jako odniesienia do ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji;
- c) wszelkie odniesienia do paliw lub materiałów rozumie się jako odniesienia do paliw w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE;
- d) wszelkie odniesienia do załącznika II rozumie się jako odniesienia do załącznika IIa.

2. Właściwy organ może zażądać od podmiotu objętego regulacją określenia współczynnika konwersji jednostki i współczynnika emisji paliw w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE przy użyciu tych samych poziomów dokładności, jakie są wymagane dla znormalizowanych paliw handlowych, pod warunkiem że na poziomie krajowym lub regionalnym którykolwiek z poniższych parametrów wykazuje 95 % przedział ufności:

- a) poniżej 2 % dla wartości opałowej;
- b) poniżej 2 % dla współczynnika emisji, jeżeli ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji są wyrażone jako wartość energetyczna.

Przed zastosowaniem tego odstępstwa właściwy organ przedkłada Komisji do zatwierdzenia podsumowanie metody i źródeł danych wykorzystywanych do ustalenia, czy jeden z tych warunków został spełniony w ciągu ostatnich trzech lat, oraz w celu zapewnienia zgodności zastosowanych wartości ze średnimi wartościami stosowanymi przez prowadzących instalację na odpowiednim poziomie krajowym lub regionalnym. Właściwy organ może zgromadzić takie dowody lub zażądać ich przedstawienia. Co najmniej raz na trzy lata dokonuje on przeglądu zastosowanych wartości i powiadamia Komisję o wszelkich istotnych zmianach, biorąc pod uwagę średnią wartości stosowanych przez prowadzących instalację na odpowiednim poziomie krajowym lub regionalnym.

Komisja może regularnie dokonywać przeglądu adekwatności tego przepisu i warunków określonych w niniejszym ustępie w świetle rozwoju sytuacji na rynku paliw i procesów normalizacji europejskiej.

Artykuł 75l

Wyznaczanie współczynnika zakresu

1. W przypadku gdy ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji w strumieniu paliwa są wykorzystywane wyłącznie do spalania w sektorach objętych załącznikiem III do dyrektywy 2003/87/WE, współczynnik zakresu ustala się na poziomie 1.

W przypadku gdy ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji w strumieniu paliwa są wykorzystywane wyłącznie do spalania w sektorach objętych rozdziałami II i III dyrektywy 2003/87/WE, z wyjątkiem instalacji wyłączonych na podstawie art. 27a tej dyrektywy, współczynnik zakresu ustala się na poziomie zero, pod warunkiem że podmiot objęty regulacją wykaże, że uniknięto podwójnego liczenia, o którym mowa w art. 30f ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE.

Podmiot objęty regulacją określa współczynnik zakresu w odniesieniu do każdego strumienia paliwa, stosując metody, o których mowa w ust. 2, albo wartość domyślną zgodnie z ust. 3, w zależności od mającego zastosowanie poziomu dokładności.

2. Podmiot objęty regulacją określa współczynnik zakresu na podstawie co najmniej jednej z następujących metod, zgodnie z wymogami mającego zastosowanie poziomu dokładności określonymi w załączniku IIa do niniejszego rozporządzenia:

- a) metody oparte na fizycznym rozróżnieniu przepływów paliwa, w tym metody oparte na rozróżnieniu regionów geograficznych lub na wykorzystaniu oddzielnych przyrządów pomiarowych;
- b) metody oparte na właściwościach chemicznych paliw, umożliwiające podmiotom objętym regulacją wykazanie, że dane paliwo może być wykorzystywane wyłącznie do spalania w określonych sektorach z przyczyn prawnych, technicznych lub ekonomicznych;
- c) stosowanie banderoli zgodnie z dyrektywą Rady 95/60/WE (**);
- d) wykorzystanie zweryfikowanego rocznego raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 68 ust. 1;
- e) łańcuch identyfikowalnych ustaleń umownych i faktur („łańcuch kontroli pochodzenia”), reprezentujący cały łańcuch dostaw od podmiotu objętego regulacją do konsumentów, w tym konsumentów końcowych;
- f) stosowanie krajowych znaczników lub kolorów (barwników) w odniesieniu do paliw, na podstawie przepisów krajowych;
- g) metody pośrednie umożliwiające precyzyjne rozróżnienie rodzajów wykorzystania końcowego paliw w momencie dopuszczenia ich do konsumpcji, takie jak specyficzne dla danego sektora profile konsumpcji, typowe zakresy poziomów zużycia paliwa przez konsumentów oraz poziomy ciśnienia, takie jak te dotyczące paliw gazowych, pod warunkiem że stosowanie tej metody zostało zatwierdzone przez właściwy organ. Komisja może przedstawić wytyczne dotyczące stosowanych metod pośrednich.

3. Jeżeli z zastrzeżeniem wymaganych poziomów dokładności stosowanie metod wymienionych w ust. 2 jest technicznie niewykonalne lub wiązałoby się z nieracjonalnymi kosztami, podmiot objęty regulacją może zastosować wartość domyślną wynoszącą 1.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 podmiot objęty regulacją może stosować wartość domyślną niższą niż 1, pod warunkiem że:

- a) do celów zgłaszania emisji w latach sprawozdawczych 2024–2026 podmiot objęty regulacją wykaże w sposób wymagany przez właściwy organ, że stosowanie wartości domyślnych niższych niż 1 prowadzi do dokładniejszego określenia wielkości emisji, lub
- b) do celów zgłaszania emisji w latach sprawozdawczych w okresie rozpoczynającym się 1 stycznia 2027 r. podmiot objęty regulacją wykaże w sposób wymagany przez właściwy organ, że stosowanie wartości domyślnych niższych niż 1 prowadzi do dokładniejszego określenia wielkości emisji oraz że spełniony jest co najmniej jeden z poniższych warunków:
  - (i) strumień paliwa jest strumieniem paliwa *de minimis*;
  - (ii) wartość domyślna dla strumienia paliwa nie jest niższa niż 0,95 w przypadku zastosowań paliw w sektorach objętych załącznikiem III do dyrektywy 2003/87/WE lub nie jest wyższa niż 0,05 w przypadku zastosowań paliw w sektorach nieobjętych tym załącznikiem.

5. Jeżeli w przypadku danego strumienia paliwa podmiot objęty regulacją stosuje więcej niż jedną metodę wymienioną w ust. 2, 3 i 4, określa współczynnik zakresu jako średnią ważoną poszczególnych współczynników zakresu wynikających ze stosowania każdej z metod. W odniesieniu do każdej zastosowanej metody podmiot objęty regulacją przekazuje informacje na temat rodzaju metody, powiązanego współczynnika zakresu, ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji oraz kodu ze wspólnego formatu sprawozdawczego dla krajowych systemów wykazów gazów cieplarnianych, zatwierdzonego przez odpowiednie organy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, na dostępnym poziomie szczegółowości.

6. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 niniejszego artykułu i art. 75i państwo członkowskie może wymagać od podmiotów objętych regulacją stosowania szczególnej metody, o której mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, lub wartości domyślnej dla określonego rodzaju paliwa lub w określonym regionie na jego terytorium. Stosowanie wartości domyślnych na poziomie krajowym podlega zatwierdzeniu przez Komisję.

Zatwierdzając wartość domyślną zgodnie z akapitem pierwszym, Komisja bierze pod uwagę odpowiedni poziom harmonizacji metod między państwami członkowskimi, równowagę między dokładnością, skutecznością administracyjną i skutkami przenoszenia kosztów dla konsumentów, a także ewentualne ryzyko uchylania się od obowiązków wynikających z rozdziału IVa dyrektywy 2003/87/WE.

Wartość domyślna dla krajowego strumienia paliwa wykorzystywanego zgodnie z niniejszym ustępem nie jest niższa niż 0,95 w przypadku zastosowań paliw w sektorach objętych załącznikiem III do dyrektywy 2003/87/WE lub nie jest wyższa niż 0,05 w przypadku zastosowań paliw w sektorach nieobjętych tym załącznikiem.

7. Podmiot objęty regulacją wskazuje zastosowane metody lub wartości domyślne w planie monitorowania.

Podsekcja 4

Biomasa

Artykuł 75m

Dopuszczanie do konsumpcji strumieni paliwa z biomasy

1. Zastosowanie mają art. 38 i art. 39 z wyjątkiem ust. 2 i 2a. W tym celu:

- a) wszelkie odniesienia do prowadzących instalację rozumie się jako odniesienia do podmiotów objętych regulacją;
- b) wszelkie odniesienia do danych dotyczących działalności rozumie się jako odniesienia do ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji;
- c) wszelkie odniesienia do strumieni materiałów wsadowych rozumie się jako odniesienia do strumieni paliwa;
- d) wszelkie odniesienia do załącznika II rozumie się jako odniesienia do załącznika IIa;
- e) wszelkie odniesienia do ust. 39 ust. 2 rozumie się jako odniesienia do ust. 3 niniejszego artykułu.

2. W przypadku gdy zastosowanie ma art. 38 ust. 5, uwzględnia się odstępstwa dotyczące progów zgodnie z art. 29 ust. 1 akapit czwarty dyrektywy (UE) 2018/2001, pod warunkiem że podmiot objęty regulacją może przedstawić odpowiednie, wymagane przez właściwy organ dowody. Komisja może przedstawić wytyczne dotyczące dalszego stosowania tych odstępstw dotyczących progów.

3. Jeśli z zastrzeżeniem wymaganego poziomu dokładności podmiot objęty regulacją musi przeprowadzić analizy w celu wyznaczenia frakcji biomasy, czyni to na podstawie odpowiedniej normy oraz z zastosowaniem określonych w niej metod analitycznych, o ile stosowanie takiej normy i takich metod analitycznych zostało zatwierdzone przez właściwy organ.

Jeśli z zastrzeżeniem wymaganego poziomu dokładności podmiot objęty regulacją musi przeprowadzić analizy w celu wyznaczenia frakcji biomasy, ale zastosowanie akapitu pierwszego nie jest technicznie wykonalne lub prowadziłyby do nieracjonalnych kosztów, przedstawia on alternatywną metodę szacowania w celu wyznaczenia frakcji biomasy do zatwierdzenia przez właściwy organ.

SEKCJA 3

Pozostałe przepisy

Artykuł 75n

Podmioty objęte regulacją o niskim poziomie emisji

1. Właściwy organ może uznać podmiot objęty regulacją za podmiot objęty regulacją o niskim poziomie emisji, jeżeli spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków:

- a) w okresie od 2027 r. do 2030 r. średnia zweryfikowana roczna wielkość emisji w okresie dwóch lat poprzedzających okres sprawozdawczy, z wyłączeniem CO₂ pochodzącego z biomasy, wynosiła mniej niż 1 000 ton CO₂;
- b) począwszy od 2031 r. średnia roczna wielkość emisji tego podmiotu objętego regulacją zgłoszona w zweryfikowanych raportach na temat wielkości emisji w okresie rozliczeniowym bezpośrednio poprzedzającym aktualny okres rozliczeniowy, z wyłączeniem CO₂ pochodzącego z biomasy, wynosiła mniej niż 1 000 ton CO₂;
- c) jeżeli dane dotyczące średniej rocznej wielkości emisji, o której mowa w lit. a), nie są dostępne lub nie odzwierciedlają już rzeczywistości do celów lit. a), ale roczna wielkość emisji generowanych przez taki podmiot objęty regulacją przez następne pięć lat, z wyłączeniem CO₂ pochodzącego z biomasy, będzie wynosić, przy zastosowaniu metody zachowawczego szacowania, mniej niż 1 000 ton CO_{2(e)}.

Do celów niniejszego ustępu stosuje się art. 38 ust. 5.

2. Od podmiotu objętego regulacją o niskim poziomie emisji nie wymaga się przedłożenia dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 12 ust. 1 akapit trzeci.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 75j podmiot objęty regulacją o niskim poziomie emisji może określać ilość paliwa dopuszczonego do konsumpcji, wykorzystując dostępne i udokumentowane rejestry zakupów i szacowane zmiany w zapasach.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 75h podmiot objęty regulacją o niskim poziomie emisji może stosować co najmniej poziom dokładności 1 do celów określania ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji i współczynników obliczeniowych dla wszystkich strumieni paliwa, chyba że osiągnięcie większej dokładności jest możliwe bez dodatkowego wysiłku dla podmiotu objętego regulacją.

5. Do celów wyznaczania współczynników obliczeniowych na podstawie analiz zgodnych z art. 32 podmiot objęty regulacją o niskim poziomie emisji może korzystać z dowolnego laboratorium, które posiada kompetencje techniczne i jest w stanie osiągać technicznie prawidłowe wyniki przy zastosowaniu odpowiednich procedur analitycznych, a także udowadnia stosowanie środków zapewniania jakości, o których mowa w art. 34 ust. 3.

6. Jeśli w przypadku podmiotu objętego regulacją o niskim poziomie emisji podlegającej uproszczonemu monitorowaniu w dowolnym roku kalendarzowym zostanie przekroczony próg, o którym mowa w ust. 2, ten podmiot objęty regulacją bezzwłocznie powiadamia o tym właściwy organ.

Podmiot objęty regulacją niezwłocznie zgłasza każdą istotną zmianę planu monitorowania w rozumieniu art. 15 ust. 3 lit. b) właściwemu organowi do zatwierdzenia.

Właściwy organ zezwala jednak podmiotowi objętemu regulacją na dalsze prowadzenie uproszczonego monitorowania, pod warunkiem że podmiot objęty regulacją wykaże w sposób wymagany przez właściwy organ, że w ciągu ostatnich pięciu okresów sprawozdawczych nie przekroczono wartości progowej, o której mowa w ust. 2, oraz że nie została ona przekroczona ponownie w kolejnym okresie sprawozdawczym i dalszych okresach.

Artykuł 75o

Zarządzanie danymi i ich kontrola

Zastosowanie mają przepisy rozdziału V. W tym kontekście wszelkie odniesienia do prowadzących instalację rozumie się jako odniesienia do podmiotów objętych regulacją.

Artykuł 75p

Roczny raport na temat wielkości emisji

1. Począwszy od 2026 r. podmiot objęty regulacją przedkłada właściwemu organowi, do dnia 30 kwietnia każdego roku, raport na temat wielkości emisji, przedstawiający roczną wielkość emisji w okresie sprawozdawczym i zweryfikowany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067.

W 2025 r. podmiot objęty regulacją przedkłada właściwemu organowi do dnia 30 kwietnia raport na temat wielkości emisji przedstawiający roczną wielkość emisji w 2024 r. Właściwe organy zapewniają zgodność informacji zawartych w tym raporcie z wymogami niniejszego rozporządzenia.

Właściwe organy mogą jednak wymagać od podmiotów objętych regulacją przedłożenia rocznych raportów na temat wielkości emisji, o których mowa w niniejszym ustępie, przed dniem 30 kwietnia, pod warunkiem że raport zostanie złożony najwcześniej 1 miesiąc po terminie określonym w art. 68 ust. 1.

2. Roczne raporty na temat wielkości emisji, o których mowa w ust. 1, zawierają co najmniej informacje wymienione w załączniku X.

Artykuł 75q

Raportowanie udoskonaleń w metodyce monitorowania

1. Każdy podmiot objęty regulacją regularnie sprawdza, czy stosowana metodyka monitorowania może zostać udoskonalona.

Podmiot objęty regulacją przedstawia do zatwierdzenia właściwemu organowi raport zawierający informacje, o których mowa w ust. 2 lub 3, stosownie do sytuacji, w następujących terminach:

- a) w przypadku podmiotu kategorii A – do dnia 31 lipca co pięć lat;
- b) w przypadku podmiotu kategorii B – do dnia 31 lipca co trzy lata;
- c) w odniesieniu do każdego podmiotu objętego regulacją, który stosuje domyślny współczynnik zakresu, o którym mowa w art. 75l ust. 3 i 4 – do dnia 31 lipca 2026 r.

Właściwy organ może jednak wyznaczyć alternatywną datę przedłożenia raportu, przypadającą nie później niż dnia 30 września tego samego roku, i może zatwierdzić, wraz z planem monitorowania lub raportem dotyczącym udoskonaleń, przedłużenie terminu mającego zastosowanie zgodnie z akapitem drugim, jeżeli podmiot objęty regulacją dostarczy w sposób wymagany przez właściwy organ dowody na przedłożenie planu monitorowania zgodnie z art. 75b lub – po powiadomieniu o aktualizacjach – zgodnie z tym artykułem, lub – po przedłożeniu raportu dotyczącego udoskonaleń – zgodnie z niniejszym artykułem, że powody, dla których koszty uznaje się za nieracjonalne, lub środki na rzecz udoskonalenia za technicznie niewykonalne, będą występować przez dłuższy okres. W przedłużeniu uwzględnia się liczbę lat, za które podmiot objęty regulacją dostarcza dowody. Całkowity okres między raportami dotyczącymi udoskonaleń nie przekracza czterech lat w przypadku podmiotów objętych regulacją kategorii B, lub pięciu lat w przypadku podmiotów objętych regulacją kategorii A.

2. Jeśli podmiot objęty regulacją nie stosuje do głównych strumieni paliwa co najmniej poziomów dokładności wymaganych na podstawie art. 75h ust. 1 akapit pierwszy oraz art. 75i ust. 1, przedstawia on uzasadnienie, w którym wykazuje, że zastosowanie wymaganych poziomów dokładności nie byłoby technicznie wykonalne lub prowadziłoby do nieracjonalnych kosztów.

W przypadku stwierdzenia jednak, że zastosowanie środków niezbędnych do osiągnięcia takich poziomów dokładności stało się technicznie wykonalne i nie prowadzi już do nieracjonalnych kosztów, podmiot objęty regulacją powiadamia właściwy organ o odpowiednich zmianach planu monitorowania zgodnie z art. 75b oraz przedkłada propozycje dotyczące wdrożenia odnośnych środków i harmonogram ich wdrożenia.

3. W przypadku gdy podmiot objęty regulacją stosuje domyślny współczynnik zakresu, o którym mowa w art. 75l ust. 3 i 4, podmiot objęty regulacją przedstawia uzasadnienie, dlaczego zastosowanie jakiegokolwiek innej metody, o której mowa w art. 75l ust. 2, w odniesieniu do co najmniej jednego głównego strumienia paliwa lub strumienia paliwa *de minimis*, nie jest technicznie wykonalne bądź prowadziłoby do nieracjonalnych kosztów.

W przypadku stwierdzenia jednak, że zastosowanie jakiegokolwiek innej metody, o której mowa w art. 75l ust. 2, w odniesieniu do tych strumieni paliwa stało się technicznie wykonalne i nie prowadzi już do nieracjonalnych kosztów, podmiot objęty regulacją powiadamia właściwy organ o odpowiednich zmianach planu monitorowania zgodnie z art. 75b oraz przedkłada propozycje dotyczące wdrożenia odnośnych środków i harmonogram ich wdrożenia.

4. Jeśli w sprawozdaniu z weryfikacji sporządzonym zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067 przedstawiono przypadki nieuregulowanej niezgodności z wymogami lub zalecenia dotyczące udoskonalień, zgodnie z art. 27, 29 i 30 wspomnianego rozporządzenia wykonawczego, podmiot objęty regulacją przedkłada raport do zatwierdzenia właściwemu organowi do dnia 31 lipca roku, w którym weryfikator sporządził sprawozdanie z weryfikacji. W takim raporcie opisuje się, w jaki sposób i kiedy podmiot objęty regulacją naprawił lub planuje naprawić niezgodności zidentyfikowane przez weryfikatora oraz wdrożył lub zamierza wdrożyć zalecane udoskonalenia.

Właściwy organ może określić alternatywny termin składania raportu, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie późniejszy jednak niż dzień 30 września tego samego roku. W stosownych przypadkach taki raport można połączyć z raportem, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Jeśli zalecane udoskonalenia nie doprowadziłyby do udoskonalenia metodyki monitorowania, podmiot objęty regulacją przedstawia odpowiednie uzasadnienie. Jeśli zalecane udoskonalenia prowadziłyby do nieracjonalnych kosztów, podmiot objęty regulacją przedstawia dowody potwierdzające nieracjonalny charakter takich kosztów.

5. Ust. 4 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w przypadku, gdy podmiot objęty regulacją skorygował już wszystkie niezgodności i wdrożył zalecenia dotyczące udoskonalień oraz przedłożył związane z nimi zmiany planu monitorowania do zatwierdzenia przez właściwy organ zgodnie z art. 75b niniejszego rozporządzenia przed terminem ustalonym zgodnie z ust. 4 niniejszego artykułu.

Artykuł 75r

Określanie wielkości emisji przez właściwy organ

1. Właściwy organ dokonuje zachowawczego oszacowania wielkości emisji podmiotu objętego regulacją, uwzględniając skutki przenoszenia kosztów dla konsumentów, w każdej z następujących sytuacji:

- a) podmiot objęty regulacją nie złożył zweryfikowanego rocznego raportu na temat wielkości emisji w terminie wymaganym na podstawie art. 75p;
- b) zweryfikowany roczny raport na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 75p, nie jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem;
- c) przedłożony przez podmiot objęty regulacją roczny raport na temat wielkości emisji nie został zweryfikowany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067.

2. Jeśli w sprawozdaniu z weryfikacji sporządzonym na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067 weryfikator stwierdza występowanie nieistotnych nieprawidłowości, które nie zostały skorygowane przez podmiot objęty regulacją przed wydaniem opinii weryfikacyjnej, właściwy organ ocenia takie nieprawidłowości i w stosownych przypadkach dokonuje zachowawczego oszacowania emisji generowanych przez ten podmiot objęty regulacją, z uwzględnieniem skutków przenoszenia kosztów dla konsumentów. Właściwy organ informuje podmiot objęty regulacją, czy i jakie korekty są wymagane w rocznym raporcie na temat wielkości emisji. Podmiot objęty regulacją udostępnia te informacje weryfikatorowi.

3. Państwa członkowskie ustanawiają efektywną wymianę informacji między właściwymi organami odpowiedzialnymi za zatwierdzanie planów monitorowania a właściwymi organami odpowiedzialnymi za przyjmowanie rocznych raportów na temat wielkości emisji.

Artykuł 75s

Dostęp do informacji i zaokrąglenie danych

Zastosowanie mają art. 71 i art. 72 ust. 1 i 2. W tym kontekście wszelkie odniesienia do prowadzących instalację lub operatorów statku powietrznego rozumie się jako odniesienia do podmiotów objętych regulacją.

*Artykuł 75t***Zapewnienie spójności z innymi sprawozdaniami**

Do celów raportowania emisji z działań wymienionych w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE:

- a) sektory, w których paliwa w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE są dopuszczone do konsumpcji i spalane, muszą być oznakowane przy użyciu kodów ze wspólnego formatu sprawozdawczego;
- b) paliwa w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE muszą być oznakowane przy użyciu kodów CN zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi dyrektywy 2003/96/WE i 2009/30/WE, w stosownych przypadkach;
- c) aby zapewnić spójność ze sprawozdawczością do celów podatkowych zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi dyrektywy 2003/96/WE i (UE) 2020/262, podmiot objęty regulacją, podając swoje dane kontaktowe w planie monitorowania i raporcie na temat wielkości emisji, wskazuje, w stosownych przypadkach, numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 952/2013 (***) , numer akcyzowy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2012 (****) lub krajowy akcyzowy numer rejestracyjny i identyfikacyjny wydany przez właściwy organ na podstawie przepisów krajowych transponujących dyrektywę 2003/96/WE.

*Artykuł 75u***Wymogi dotyczące technologii informacyjnych**

Zastosowanie mają przepisy rozdziału VII. W tym kontekście wszelkie odniesienia do prowadzących instalację i operatorów statku powietrznego rozumie się jako odniesienia do podmiotów objętych regulacją.

ROZDZIAŁ VIIb

PRZEPISY HORYZONTALNE DOTYCZĄCE MONITOROWANIA EMISJI GENEROWANYCH PRZEZ PODMIOTY OBJĘTE REGULACJĄ*Artykuł 75v***Unikanie podwójnego liczenia dzięki monitorowaniu i raportowaniu**

1. Państwa członkowskie ułatwiają skuteczną wymianę informacji, która umożliwia podmiotom objętym regulacją określenie wykorzystania końcowego paliwa dopuszczonego do konsumpcji.
2. Każdy podmiot objęty regulacją przedkłada, wraz ze zweryfikowanym raportem na temat wielkości emisji zgodnie z art. 68 ust. 1, informacje zgodnie z załącznikiem Xa. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby prowadzący instalacje udostępniali odpowiednie informacje wymienione w załączniku Xa zainteresowanemu podmiotowi objętemu regulacją przed dniem 31 marca roku sprawozdawczego.
3. Każdy podmiot objęty regulacją przedkłada, wraz ze zweryfikowanym raportem na temat wielkości emisji zgodnie z art. 75p ust. 1, informacje na temat konsumentów paliw dopuszczonych przez ten podmiot do konsumpcji, wymienionych w załączniku Xb.
4. Każdy podmiot objęty regulacją, który dopuszcza paliwo do konsumpcji do celów spalania w sektorach objętych rozdziałem III dyrektywy 2003/87/WE, określa swoje emisje w raporcie, o którym mowa w art. 75p ust. 1 niniejszego rozporządzenia, wykorzystując informacje zawarte w raportach prowadzących instalację przedłożonych zgodnie z załącznikiem Xa do niniejszego rozporządzenia oraz odejmując odpowiednie ilości paliw, o których mowa w tych raportach. Ilości paliw nabytych, ale niewykorzystanych w tym samym roku można odjąć tylko wtedy, gdy zweryfikowany raport na temat wielkości emisji sporządzony przez prowadzącego instalację za rok następujący po roku sprawozdawczym potwierdzi, że zostały one wykorzystane do działań, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE. W przeciwnym razie różnicę tę uwzględni się w zweryfikowanych raportach na temat wielkości emisji podmiotu objętego regulacją za dany rok.
5. W przypadku gdy ilości wykorzystanych paliw odejmuje się w roku następującym po roku sprawozdawczym, odliczenie to ustala się w planie monitorowania podmiotu objętego regulacją jako wartość bezwzględnych redukcji emisji, uzyskaną przez pomnożenie ilości paliw wykorzystywanych przez prowadzącego instalację przez odpowiedni współczynnik emisji.
6. W przypadku gdy podmiot objęty regulacją nie może stwierdzić, że paliwa dopuszczone do konsumpcji są wykorzystywane do spalania w sektorach objętych rozdziałem III dyrektywy 2003/87/WE, ust. 4 i 5 nie mają zastosowania.

7. Państwa członkowskie mogą wymagać, aby przepisy niniejszego artykułu dotyczące prowadzących instalacje były również stosowane przez operatorów statków powietrznych.

Artykuł 75w

Zapobieganie oszustwom i obowiązek współpracy

1. Aby zapewnić dokładne monitorowanie i raportowanie emisji objętych rozdziałem IVa dyrektywy 2003/87/WE, państwa członkowskie ustanawiają środki zapobiegania oszustwom i określają kary, jakie należy nałożyć w przypadku oszustw, współmierne do przewidzianego dla tych sankcji celu i posiadające odpowiedni skutek odstraszający.

2. Oprócz obowiązków ustanowionych na mocy art. 10 właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 18 dyrektywy 2003/87/WE współpracują i wymieniają informacje z właściwymi organami sprawującymi nadzór zgodnie z przepisami krajowymi transponującymi dyrektywy 2003/96/WE i (UE) 2020/262, w stosownych przypadkach, do celów niniejszego rozporządzenia, w tym w celu wykrywania naruszeń i nakładania kar, o których mowa w ust. 1, lub innych działań naprawczych zgodnie z art. 16 dyrektywy 2003/87/WE.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/31/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku wag nieautomatycznych (Dz.U. L 96 z 29.3.2014, s. 107).

(**) Dyrektywa Rady 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i ropy (Dz.U. L 291 z 6.12.1995, s. 46).

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

(****) Rozporządzenie Rady (UE) nr 389/2012 z dnia 2 maja 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych oraz uchylecia rozporządzenia (WE) nr 2073/2004 (Dz.U. L 121 z 8.5.2012, s. 1).”;

25) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) w pkt 1 lit. f) odniesienie do normy zharmonizowanej „ISO 14001:2004” zastępuje się odniesieniem do normy zharmonizowanej „ISO 14001:2015”;

(ii) w pkt 7 lit. d) odesłanie „zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1193/2011” otrzymuje brzmienie:

„zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2019/1122 (*)

(*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz.U. L 177 z 2.7.2019, s. 3).”;

(iii) dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) w stosownych przypadkach, do dnia 31 grudnia 2026 r., opis procedury stosowanej do przekazywania informacji zgodnie z art. 75v ust. 2.”;

b) w sekcji 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) tytuł otrzymuje brzmienie:

„MINIMALNA ZAWARTOŚĆ PLANÓW MONITOROWANIA DZIAŁAŃ LOTNICZYCH”;

(ii) w pkt 1 lit. i) odniesienie do normy zharmonizowanej „ISO 14001:2004” zastępuje się odniesieniem do normy zharmonizowanej „ISO 14001:2015”;

(iii) w pkt 1 dodaje się następujące litery:

- „l) w stosownych przypadkach opis procedury stosowanej do oceny, czy biopaliwo jest zgodne z art. 38 ust. 5;
- m) w stosownych przypadkach opis procedury stosowanej do określania ilości biopaliwa oraz do zapewnienia, aby nie dochodziło do podwójnego liczenia zgodnie z art. 54;
- n) w stosownych przypadkach opis procedury stosowanej do oceny, czy kwalifikujące się paliwo lotnicze jest zgodne z art. 54a ust. 2;
- o) w stosownych przypadkach opis procedury stosowanej w celu określenia ilości kwalifikującego się paliwa lotniczego oraz do zapewnienia, aby nie dochodziło do podwójnego liczenia zgodnie z art. 54a.”;

(iv) w pkt 2 uchyla się lit. f) i g);

c) uchyla się sekcję 3;

d) dodaje się sekcję w brzmieniu:

„4. MINIMALNA ZAWARTOŚĆ PLANÓW MONITOROWANIA PODMIOTÓW OBJĘTYCH REGULACJĄ

Plan monitorowania podmiotu objętego regulacją zawiera co najmniej następujące informacje:

1) informacje ogólne o podmiocie objętym regulacją:

- a) dane identyfikujące podmiot objęty regulacją, dane kontaktowe ze wskazaniem adresu oraz, w stosownych przypadkach, numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 952/2013, numer akcyzowy zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 389/2012 lub krajowy akcyzowy numer rejestracyjny i identyfikacyjny wydany przez właściwy organ na podstawie przepisów krajowych transponujących dyrektywę 2003/96/WE, stosowany w ramach sprawozdawczości do celów podatkowych na podstawie przepisów krajowych transponujących dyrektywę 2003/96/WE i (UE) 2020/262;
- b) opis podmiotu objętego regulacją, zawierający wykaz strumieni paliwa, które mają być monitorowane, środki, za pomocą których strumienie paliwa są dopuszczane do konsumpcji, rodzaje wykorzystania końcowego strumienia paliwa dopuszczonego do konsumpcji, w tym kod ze wspólnego formatu sprawozdawczego, na dostępnym poziomie agregacji oraz przy spełnieniu następujących kryteriów:
  - (i) opis musi wystarczać do wykazania, że nie występują luki w danych ani podwójne liczenie emisji;
  - (ii) prosty schemat informacji, o których mowa w lit. b) akapit pierwszy, opisujący podmiot objęty regulacją, strumienie paliwa, środki, za pomocą których paliwa w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE są dopuszczane do konsumpcji, przyrządy pomiarowe i wszelkie inne części podmiotu objętego regulacją istotne z punktu widzenia metodyki monitorowania, w tym działań w zakresie przepływu danych i działań kontrolnych;
  - (iii) w przypadku gdy podmioty objęte regulacją i odnośne strumienie paliwa odpowiadają podmiotom, na których spoczywają obowiązki sprawozdawcze na mocy przepisów krajowych transponujących dyrektywy 2003/96/WE lub 2009/30/WE – prosty schemat informacji na temat metod pomiaru stosowanych do celów tych aktów;
  - (iv) w stosownych przypadkach opis wszelkich odstępstw od początku i końca roku monitorowania zgodnie z art. 75j ust. 2;
- c) opis procedury zarządzania przydzielaniem obowiązków w zakresie monitorowania i raportowania w ramach podmiotu objętego regulacją, a także zarządzania kompetencjami odpowiedzialnych pracowników;

- d) opis procedury regularnej oceny adekwatności planu monitorowania, obejmujący co najmniej następujące elementy:
    - (i) sprawdzenie wykazu strumieni paliwa, zagwarantowanie kompletności danych dotyczących strumieni paliwa oraz zapewnienie uwzględnienia w planie monitorowania wszystkich istotnych zmian w charakterze i funkcjonowaniu podmiotu objętego regulacją;
    - (ii) ocenę zgodności z progami niepewności odnoszącymi się do ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji oraz innych parametrów, w stosownych przypadkach, dla poziomów dokładności zastosowanych w przypadku każdego ze strumieni paliwa;
    - (iii) ocenę potencjalnych środków doskonalących stosowaną metodykę monitorowania, w szczególności metodę określania współczynnika zakresu;
  - e) opis pisemnych procedur odnoszących się do działań w zakresie przepływu danych na podstawie art. 58, w tym, w stosownych przypadkach, schemat wyjaśniający;
  - f) opis pisemnych procedur odnoszących się do działań kontrolnych wprowadzonych na podstawie art. 59;
  - g) w stosownych przypadkach informacje na temat istotnych powiązań między działalnością podmiotu objętego regulacją wymienioną w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE a sprawozdawczością do celów podatkowych na podstawie przepisów krajowych transponujących dyrektywy 2003/96/WE i (UE) 2020/262;
  - h) numer wersji planu monitorowania oraz data, od której ta wersja planu monitorowania ma zastosowanie;
  - i) kategorię podmiotu objętego regulacją;
- 2) szczegółowy opis metodyki opartej na obliczeniach, obejmujący następujące elementy:
- a) w odniesieniu do każdego strumienia paliwa, który ma być monitorowany, szczegółowy opis stosowanej metodyki opartej na obliczeniach, w tym wykaz wprowadzanych danych i wzorów używanych w obliczeniach, metod stosowanych do określenia współczynnika zakresu, wykaz poziomów dokładności stosowanych w odniesieniu do ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji, wszystkich istotnych współczynników obliczeniowych, wskaźnika zakresu oraz, na dostępnym poziomie zagregowanym, kody ze wspólnego formatu sprawozdawczego rodzajów wykorzystania końcowego strumienia paliwa dopuszczonego do konsumpcji;
  - b) jeśli podmiot objęty regulacją zamierza zastosować uproszczenie w odniesieniu do głównych strumieni paliw i strumieni paliw *de minimis*, kategoryzacja strumieni paliwa na główne i *de minimis*;
  - c) opis zastosowanych systemów pomiarowych i ich zakresu pomiarowego, niepewności oraz lokalizacji przyrządów pomiarowych stosowanych w odniesieniu do każdego ze strumieni paliwa, które mają być monitorowane;
  - d) w stosownych przypadkach dla każdego strumienia paliwa wartości domyślne współczynników obliczeniowych ze wskazaniem źródła współczynnika lub odnośnego źródła, z którego okresowo będzie uzyskiwany domyślny współczynnik;
  - e) w stosownych przypadkach wykaz metod analitycznych stosowanych do wyznaczania wszystkich istotnych współczynników obliczeniowych dla każdego strumienia paliwa oraz opis pisemnych procedur odnoszących się do takich analiz;
  - f) w stosownych przypadkach opis procedury wyjaśniający plan pobierania próbek paliw poddawanych analizie, a także procedury stosowanej do weryfikacji adekwatności planu pobierania próbek;
  - g) w stosownych przypadkach wykaz laboratoriów przeprowadzających odnośne procedury analityczne oraz, jeśli laboratorium nie jest akredytowane zgodnie z art. 34 ust. 1, opis procedury stosowanej w celu wykazania zgodności z równoważnymi wymogami zgodnie z art. 34 ust. 2 i 3;

- 3) w stosownych przypadkach opis procedury stosowanej do oceny, czy strumienie paliw z biomasy są zgodne z art. 38 ust. 5 i, w stosownych przypadkach, art. 75m ust. 2;
- 4) w stosownych przypadkach opis procedury stosowanej do określania ilości biogazu w oparciu o rejestry zakupu zgodnie z art. 39 ust. 4.
- 5) w stosownych przypadkach opis procedury stosowanej do przekazywania informacji zgodnie z art. 75v ust. 3 i otrzymywania informacji zgodnie z art. 75v ust. 2.”;
- 26) w załączniku II sekcja I w tabeli 1 wprowadza się następujące zmiany:
- (i) wiersz trzeci (dotyczący „paliw stałych”) otrzymuje brzmienie:

„Paliwa stałe z wyłączeniem odpadów	Ilość paliwa [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %”
-------------------------------------	------------------	---------	-------	---------	----------

- (ii) po wierszu trzecim (dotyczącym „paliw stałych”) dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Odpady	Ilość paliwa [t]	± 7,5 %	± 5 %	± 2,5 %	± 1,5 %”
---------	------------------	---------	-------	---------	----------

- 27) dodaje się załącznik IIa w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK IIa

Definicje poziomów dokładności dla metod opartych na obliczeniach w odniesieniu do podmiotów objętych regulacją

1. DEFINICJE POZIOMÓW DOKŁADNOŚCI W ODNIESIENIU DO ILOŚCI PALIWA DOPUSZCZONEGO DO KONSUMPCJI

Progi niepewności określone w tabeli 1 mają zastosowanie do poziomów dokładności istotnych dla wymogów dotyczących ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji zgodnie z art. 28 ust. 1 lit. a) i art. 29 ust. 2 akapit pierwszy. Progi niepewności interpretuje się jako maksymalne dopuszczalne wartości niepewności przy określaniu strumieni paliwa w ciągu okresu sprawozdawczego.

Tabela 1

Poziomy dokładności dotyczące ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji (maksymalna dopuszczalna niepewność dla każdego poziomu dokładności)

Typ strumienia paliwa	Parametr, którego dotyczy niepewność	Poziom dokładności 1	Poziom dokładności 2	Poziom dokładności 3	Poziom dokładności 4
-----------------------	--------------------------------------	----------------------	----------------------	----------------------	----------------------

Spalanie paliw

Znormalizowane paliwa handlowe	Ilość paliwa [t] lub [Nm ³] lub [TJ]	±7,5 %	±5 %	±2,5 %	±1,5 %
Inne paliwa gazowe i ciekłe	Ilość paliwa [t] lub [Nm ³] lub [TJ]	±7,5 %	±5 %	±2,5 %	±1,5 %
Paliwa stałe	Ilość paliwa [t] lub [TJ]	±7,5 %	±5 %	±2,5 %	±1,5 %

2. DEFINICJE POZIOMÓW DOKŁADNOŚCI DLA WSPÓŁCZYNNIKÓW OBLICZENIOWYCH I WSPÓŁCZYNNIKA ZAKRESU

Podmioty objęte regulacją monitorują emisje CO₂ z wszystkich rodzajów paliw dopuszczonych do konsumpcji w sektorach wymienionych w załączniku III do dyrektywy 2003/87/WE lub objętych systemem unijnym zgodnie z art. 30j wspomnianej dyrektywy, stosując definicje poziomów dokładności określone w niniejszej sekcji.

2.1. Poziomy dokładności dotyczące współczynników emisji

W przypadku określania frakcji biomasy w paliwie mieszanym zdefiniowane poziomy dokładności odnoszą się do wstępnego współczynnika emisji. W przypadku paliw kopalnych poziomy dokładności odnoszą się do współczynnika emisji.

Poziom dokładności 1: Podmiot objęty regulacją stosuje jedną z następujących wartości:

- a) standardowe współczynniki wymienione w sekcji 1 załącznika VI;
- b) inne stałe wartości zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. e), jeśli w sekcji 1 załącznika VI nie podano mającej zastosowanie wartości.

Poziom 2a: Podmiot objęty regulacją stosuje właściwe dla danego kraju współczynniki emisji dotyczące odnośnego paliwa zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b) i c).

Poziom 2b: Podmiot objęty regulacją określa współczynniki emisji dotyczące paliwa na podstawie wartości opałowej poszczególnych typów węgla, w połączeniu z korelacją empiryczną, ustalaną co najmniej raz w roku zgodnie z art. 32–35 oraz art. 75m.

Podmiot objęty regulacją zapewnia, aby korelacja spełniała wymogi dobrej praktyki inżynierskiej i była stosowana wyłącznie do wartości przybliżonych wchodzących w zakres, dla którego została określona.

Poziom 3: Podmiot objęty regulacją stosuje jedną z następujących wartości:

- a) określenie współczynnika emisji zgodnie z odpowiednimi przepisami art. 32–35;
- b) korelację empiryczną określoną dla poziomu 2b, jeżeli podmiot objęty regulacją wykaże w sposób wymagany przez właściwy organ, że niepewność korelacji empirycznej nie przekracza 1/3 wartości niepewności, której musi on przestrzegać przy określaniu ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji w przypadku odnośnego paliwa.

2.2. Poziomy dokładności dotyczące współczynnika konwersji jednostki

Poziom dokładności 1: Podmiot objęty regulacją stosuje jedną z następujących wartości:

- a) standardowe współczynniki wymienione w sekcji 1 załącznika VI;
- b) inne stałe wartości zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. e), jeśli w sekcji 1 załącznika VI nie podano mającej zastosowanie wartości.

Poziom 2a: Podmiot objęty regulacją stosuje właściwe dla danego kraju współczynniki dotyczące odnośnego paliwa zgodnie z art. 31 ust. 1 lit. b) lub c).

Poziom 2b: W przypadku paliw w obrocie handlowym stosuje się współczynnik konwersji jednostki określony na podstawie rejestrów zakupu dotyczących odnośnego paliwa, pod warunkiem że określono go zgodnie z przyjętymi normami krajowymi lub międzynarodowymi.

Poziom 3: Podmiot objęty regulacją określa współczynnik konwersji jednostki zgodnie z art. 32–35.

2.3. Poziomy dokładności dotyczące frakcji biomasy

Poziom dokładności 1: Podmiot objęty regulacją stosuje mającą zastosowanie wartość opublikowaną przez właściwy organ lub Komisję lub wartości zgodnie z art. 31 ust. 1.

Poziom 2: Podmiot objęty regulacją stosuje metodę szacowania zatwierdzoną zgodnie z art. 75m ust. 3 akapit drugi.

Poziom 3a: Podmiot objęty regulacją stosuje analizy zgodnie z art. 75m ust. 3 akapit pierwszy i zgodnie z art. 32–35.

Jeżeli podmiot objęty regulacją zakłada udział frakcji kopalnej w wysokości 100 % zgodnie z art. 39 ust. 1, frakcji biomasy nie przypisuje się żadnego poziomu.

Poziom 3b: W przypadku paliw pochodzących z procesów produkcji o zdefiniowanych i dających się wskazać strumieniach wejściowych podmiot objęty regulacją może oprzeć oszacowanie na bilansie masowym węgla pierwiastkowego zarówno kopalnego, jak i pochodzącego z biomasy, wprowadzanego do procesu lub opuszczającego go, takim jak system bilansu masy zgodny z art. 30 ust. 1 dyrektywy (UE) 2018/2001.

2.4. Poziomy dokładności dotyczące współczynnika zakresu

Poziom dokładności 1: Podmiot objęty regulacją stosuje wartość domyślną zgodnie z art. 75l ust. 3 lub 4.

Poziom 2: Podmiot objęty regulacją stosuje metody zgodnie z art. 75l ust. 2 lit. e)–g).

Poziom 3: Podmiot objęty regulacją stosuje metody zgodnie z art. 75l ust. 2 lit. a)–d).”;

28) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Metodyka monitorowania działań lotniczych (art. 53)”;

b) w sekcji 2 tabelę 1 zastępuje się tabelą:

„Tabela 1

Współczynniki emisji CO₂ dla lotniczych paliw kopalnych (wstępne współczynniki emisji)

Paliwo	Współczynnik emisji (t CO ₂ /t paliwa)
Benzyna lotnicza (AvGas)	3,10
Paliwo typu benzynowego do silników odrzutowych (Jet B)	3,10
Paliwo typu nafty do silników odrzutowych (Jet A1 lub Jet A)	3,16”

29) w załączniku IV wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji 10 wprowadza się następujące zmiany:

(i) podsekcja A otrzymuje brzmienie:

„A. Zakres

Prowadzący instalację uwzględnia co najmniej następujące potencjalne źródła emisji CO₂: kalcynacja wapienia, dolomitu lub magnezytu znajdujących się w surowcach, węgla niewęglanowego znajdującego się w surowcach, konwencjonalne paliwa kopalne do wypalania, alternatywne paliwa do wypalania i surowce bazujące na kopalinach, paliwa do wypalania z biomasy (w tym odpady biomasy) i inne paliwa.

Jeśli wapna palonego i CO₂ pochodzącego z wapienia używa się w procesach oczyszczania, przy czym w przybliżeniu ta sama ilość CO₂ zostaje znów związana, nie wymaga się osobnego uwzględnienia w planie monitorowania instalacji rozkładu węglanów, a także procesu oczyszczania.”;

(ii) podsekcja B otrzymuje brzmienie:

„B. Szczególne zasady monitorowania

Emisje pochodzące z procesów spalania monitoruje się zgodnie z sekcją 1 niniejszego załącznika. Emisje z procesów technologicznych pochodzące z węglanów zawartych w surowcach monitoruje się zgodnie z załącznikiem II sekcja 4. Zawsze należy uwzględnić węglany wapnia i magnezu. Pozostałe węglany i węgiel niewęglanowy zawarty w surowcach uwzględnia się, jeśli są one istotne dla obliczenia emisji.

W przypadku metodyki opartej na wsadzie wartości zawartości węglanów dostosowuje się w zależności od zawartości wilgoci i skały płonnej w materiale. W przypadku produkcji magnezu uwzględnia się, stosownie do sytuacji, minerały zawierające magnez inne niż węglany.

Należy unikać podwójnego liczenia lub pominięcia w odniesieniu do materiałów zwracanych lub obejściowych. Stosując metodę B, pył z pieca do wypalania wapna traktuje się, w stosownych przypadkach, jako oddzielny strumień materiałów wsadowych.”;

b) w sekcji 11 podsekcja B otrzymuje brzmienie:

„B. Szczególne zasady monitorowania

Emisje pochodzące z procesów spalania, w tym oczyszczania spalin, monitoruje się zgodnie z sekcją 1 niniejszego załącznika. Emisje z procesów technologicznych pochodzące z surowców niewęglanowych, w tym koksu, grafitu i pyłu węglowego, monitoruje się zgodnie z załącznikiem II sekcja 4. Należy uwzględnić co najmniej następujące węglany: CaCO_3 , MgCO_3 , Na_2CO_3 , NaHCO_3 , BaCO_3 , Li_2CO_3 , K_2CO_3 i SrCO_3 . Stosuje się tylko metodę A.

Na zasadzie odstępstwa od załącznika II sekcja 4 w odniesieniu do współczynnika emisji surowców zawierających węglany stosuje się następujące definicje poziomów dokładności:

Poziom dokładności 1: Stosuje się współczynniki stechiometryczne wymienione w sekcji 2 załącznika VI. Czystość odnośnych materiałów wsadowych określa się przez zastosowanie najlepszych praktyk branżowych.

Poziom dokładności 2: Ilości odnośnych węglanów w każdym z odnośnych materiałów wsadowych określa się zgodnie z przepisami art. 32–35.

Na zasadzie odstępstwa od sekcji 4 załącznika II w odniesieniu do współczynnika konwersji do wszystkich emisji z procesów technologicznych z surowców zawierających węglany i nie zawierających węglanów stosuje się wyłącznie poziom dokładności 1.”;

30) w załączniku V wprowadza się następujące zmiany:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

„Wymogi dotyczące minimalnego poziomu dokładności w odniesieniu do metod opartych na obliczeniach dotyczących instalacji kategorii A, o których mowa w art. 19 ust. 2 lit. a), i podmiotów kategorii A, o których mowa w art. 75e ust. 2 lit. a), oraz współczynników obliczeniowych dla znormalizowanych paliw handlowych wykorzystywanych przez instalacje kategorii B i C, o których mowa w art. 19 ust. 2 lit. b) i c), oraz podmioty kategorii B, o których mowa w art. 75e ust. 2 lit. b)”;

b) w tabeli 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) wiersz trzeci (dotyczący „paliw stałych”) otrzymuje brzmienie:

„Paliwa stałe z wyłączeniem odpadów	1	2a/2b	2a/2b	nie dotyczy	1	nie dotyczy”
-------------------------------------	---	-------	-------	-------------	---	--------------

(ii) po wierszu trzecim (dotyczącym „paliw stałych”) dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Odpady	1	2a/2b	2a/2b	nie dotyczy	1	nie dotyczy”
---------	---	-------	-------	-------------	---	--------------

31) w załączniku V dodaje się tabelę 2 w brzmieniu:

„Tabela 2

Minimalne poziomy dokładności stosowane w odniesieniu do metodyki opartej na obliczeniach w przypadku podmiotów kategorii A oraz w przypadku współczynników obliczeniowych dla znormalizowanych paliw handlowych dla podmiotów objętych regulacją zgodnie z art. 75e ust. 2 lit. a)

Typ strumienia paliwa	Ilość paliwa dopuszczanego do konsumpcji	Współczynnik konwersji jednostki	Współczynnik emisji (*)
Znormalizowane paliwa handlowe	2	2a/2b	2a/2b
Inne paliwa gazowe i ciekłe	2	2a/2b	2a/2b
Paliwa stałe	1	2a/2b	2a/2b

(*) Poziomy dokładności dotyczące współczynnika emisji odnoszą się do wstępnego współczynnika emisji. W przypadku materiałów mieszanych frakcja biomasy musi być określana oddzielnie. Poziom 1 to minimalny poziom dokładności stosowany celem obliczenia frakcji biomasy w przypadku podmiotów kategorii A oraz w przypadku znormalizowanych paliw handlowych dla wszystkich podmiotów objętych regulacją zgodnie z art. 75e ust. 2 lit. a).”;

32) w załączniku VI sekcja 1 tabela 1 po wierszu 47 (dotyczącym „Zużytych opon”) dodaje się wiersz w brzmieniu:

„Odpady komunalne (frakcja substancji niebędącej biomasą)	91,7	nie dotyczy	IPCC 2006 GL”
---	------	-------------	---------------

33) Załącznik IX otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK IX

Minimalne dane i informacje przechowywane zgodnie z art. 67 ust. 1

Prowadzący instalacje, operatorzy statków powietrznych oraz podmioty objęte regulacją przechowują co najmniej następujące dane i informacje:

1. ELEMENTY WSPÓLNE DLA INSTALACJI, OPERATORÓW STATKÓW POWIETRZNYCH I PODMIOTÓW OBJĘTYCH REGULACJĄ
  - 1) plan monitorowania zatwierdzony przez właściwy organ;
  - 2) dokumenty uzasadniające wybór metodyki monitorowania oraz dokumenty uzasadniające wprowadzenie okresowych lub stałych zmian w metodyce monitorowania i, w stosownych przypadkach, w poziomach dokładności zatwierdzonych przez właściwy organ;
  - 3) wszystkie istotne aktualizacje planów monitorowania zgłoszone właściwemu organowi zgodnie z art. 15 oraz odpowiedzi właściwego organu;
  - 4) wszystkie pisemne procedury, o których mowa w planie monitorowania, w tym, w stosownych przypadkach, plan pobierania próbek, procedury odnoszące się do działań w zakresie przepływu danych i procedury odnoszące się do działań kontrolnych;
  - 5) wykaz wszystkich stosowanych wersji planu monitorowania i wszystkich powiązanych procedur;
  - 6) dokumentacja obowiązków w związku z monitorowaniem i raportowaniem;
  - 7) w stosownych przypadkach ocena ryzyka przeprowadzona przez prowadzącego instalację, operatora statku powietrznego lub podmiot objęty regulacją;
  - 8) raporty dotyczące udoskonaleń zgodnie z art. 69;
  - 9) zweryfikowany roczny raport na temat wielkości emisji;

- 10) sprawozdanie z weryfikacji;
- 11) wszelkie inne informacje uznane za wymagane do celów weryfikacji rocznych raportów na temat wielkości emisji.

2. ELEMENTY WŁAŚCIWE DLA ŹRÓDEŁ STACJONARNYCH

- 1) zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych oraz wszelkie jego aktualizacje;
- 2) w stosownych przypadkach ewentualne oceny niepewności;
- 3) w odniesieniu do metodyki opartej na obliczeniach stosowanej w instalacjach:
  - a) dane dotyczące działalności użyte we wszelkich obliczeniach wielkości emisji dla każdego strumienia materiałów wsadowych, w podziale według typu procesu oraz paliwa lub materiału;
  - b) w stosownych przypadkach wykaz wszystkich wartości domyślnych wykorzystywanych jako współczynniki obliczeniowe;
  - c) pełny zbiór wyników pobierania próbek i analiz do celów określania współczynników obliczeniowych;
  - d) dokumentacja wszystkich skorygowanych nieskutecznych procedur lub działań naprawczych podjętych zgodnie z art. 64;
  - e) wszelkie wyniki kalibracji i konserwacji przyrządów pomiarowych.
- 4) w przypadku metodyki opartej na pomiarach stosowanej w instalacjach, następujące dodatkowe elementy:
  - a) dokumentacja uzasadniająca wybór metodyki opartej na pomiarach;
  - b) dane wykorzystane do analizy niepewności emisji z każdego źródła, w podziale według procesów;
  - c) dane wykorzystane do obliczeń potwierdzających i wyniki obliczeń;
  - d) szczegółowy opis techniczny systemu ciągłych pomiarów, w tym dokumentacja dotycząca zatwierdzenia przez właściwy organ;
  - e) nieprzetworzone i zagregowane dane z systemu ciągłych pomiarów, w tym dokumentacja zmian wprowadzanych z czasem w dokumentacji, dziennik przeprowadzonych testów, awarii, kalibracji, serwisowania i konserwacji;
  - f) dokumentacja wszelkich zmian dokonywanych w systemie ciągłych pomiarów;
  - g) wszelkie wyniki kalibracji i konserwacji przyrządów pomiarowych;
  - h) w stosownych przypadkach model bilansu masowego lub bilansu energii stosowany do celów określania wartości zastępczych zgodnie z art. 45 ust. 4 oraz założenia bazowe;
- 5) w przypadku zastosowania metodyki rezerwowej, o której mowa w art. 22, wszystkie dane niezbędne do określenia wielkości emisji w odniesieniu do źródeł emisji i strumieni materiałów wsadowych, w stosunku do których stosuje się taką metodykę, a także dane przybliżone dla danych dotyczących działalności, współczynniki obliczeniowe i inne parametry podlegające zgłoszeniu w związku z zastosowaniem metodyki wykorzystującej poziomy dokładności;
- 6) w przypadku produkcji pierwotnego aluminium, następujące dodatkowe elementy:
  - a) dokumentacja wyników działań pomiarowych, podczas których określano współczynniki emisji właściwe dla instalacji w odniesieniu do CF_4 i C_2F_6 ;
  - b) dokumentacja wyników określania wydajności zbierania dla emisji niezorganizowanych;
  - c) wszystkie odnośne dane dotyczące produkcji pierwotnego aluminium, częstotliwości i czasu trwania efektów anodowych lub dane dotyczące nadnapięcia;
- 7) w przypadku wychwytywania, transportu i geologicznego składowania CO_2 , w stosownych przypadkach, następujące dodatkowe elementy:
  - a) dokumentacja dotycząca ilości CO_2 zatłoczonego do kompleksu składowania w instalacjach prowadzących geologiczne składowanie CO_2 ;
  - b) reprezentatywnie zagregowane dane dotyczące ciśnienia i temperatury w sieci transportowej;

- c) kopia zezwolenia na składowanie, w tym zatwierdzony plan monitorowania na mocy art. 9 dyrektywy 2009/31/WE;
- d) sprawozdania składane zgodnie z art. 14 dyrektywy 2009/31/WE;
- e) sprawozdania dotyczące wyników kontroli przeprowadzonych zgodnie z art. 15 dyrektywy 2009/31/WE;
- f) dokumentacja dotycząca działań naprawczych podjętych zgodnie z art. 16 dyrektywy 2009/31/WE.

3. ELEMENTY WŁAŚCIWE DLA DZIAŁAŃ LOTNICZYCH

- 1) wykaz posiadanych, dzierżawionych i wydzierżawionych statków powietrznych oraz niezbędne dowody kompletności tego wykazu; w odniesieniu do każdego statku powietrznego datę, kiedy został dodany do floty operatora statku powietrznego lub z niej usunięty;
- 2) wykaz lotów odbytych w każdym okresie sprawozdawczym, w tym, dla każdego lotu, kod ICAO pary lotnisk, oraz niezbędne dowody kompletności takiego wykazu;
- 3) odnośne dane dotyczące ustalania zużycia paliwa i wielkości emisji;
- 4) dokumentacja dotycząca metodyki w zakresie luk w danych, w stosownych przypadkach, liczba lotów, w przypadku których wystąpiły luki w danych, dane wykorzystywane do usunięcia luk w danych, tam gdzie one wystąpiły, oraz, w przypadku gdy liczba lotów, których dotyczyły luki w danych wyniosła ponad 5 % lotów objętych sprawozdaniami, przyczyny luk w danych, a także dokumentacja podjętych działań naprawczych.

4. ELEMENTY WŁAŚCIWE DLA PODMIOTÓW OBJĘTYCH REGULACJĄ

- 1) wykaz strumieni paliwa w każdym okresie sprawozdawczym oraz niezbędne dowody kompletności takiego wykazu, w tym przypisanie strumieni paliwa do kategorii;
  - 2) środki, za pomocą których paliwa w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE są dopuszczane do konsumpcji oraz, jeżeli takie informacje są dostępne, rodzaje konsumentów pośrednich, o ile nie spowodowałyby to nieproporcjonalnego obciążenia administracyjnego;
  - 3) rodzaj wykorzystania końcowego, w tym odpowiedni kod ze wspólnego formatu sprawozdawczego sektorów końcowych, w których zużywane jest paliwo w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE, na dostępnym poziomie agregacji;
  - 4) odnośne dane dotyczące ustalania ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji dla każdego strumienia paliwa;
  - 5) w stosownych przypadkach wykaz wszystkich wartości domyślnych oraz współczynników obliczeniowych;
  - 6) współczynnik zakresu dla każdego strumienia paliwa, w tym identyfikacja każdego sektora zużycia końcowego oraz wszystkie istotne dane bazowe na potrzeby tej identyfikacji;
  - 7) mające zastosowanie poziomy dokładności, w tym uzasadnienie odchylenia od wymaganych poziomów dokładności;
  - 8) pełny zbiór wyników pobierania próbek i analiz do celów określania współczynników obliczeniowych;
  - 9) dokumentacja wszystkich skorygowanych nieskutecznych procedur lub działań naprawczych podjętych zgodnie z art. 64;
  - 10) wszelkie wyniki kalibracji i konserwacji przyrządów pomiarowych;
  - 11) wykaz instalacji, do których dostarczane jest dopuszczone do konsumpcji paliwo w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE, w tym nazwy, adres i numer pozwolenia oraz ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji dostarczonego do tych instalacji w okresach sprawozdawczych.”;
- 34) w załączniku X wprowadza się następujące zmiany:
- a) w sekcji 1 wprowadza się następujące zmiany:
    - (i) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane identyfikujące instalację, określone w załączniku IV do dyrektywy 2003/87/WE, oraz niepowtarzalny numer zezwolenia, z wyjątkiem instalacji spalania odpadów komunalnych;”;

(ii) w pkt 6 dodaje się lit.

h) w brzmieniu: „h) w przypadku gdy strumień materiałów wsadowych jest rodzajem odpadów – odpowiednie kody odpadów na podstawie decyzji Komisji 2014/955/UE (*).

(*) Decyzja Komisji 2014/955/UE z dnia 18 grudnia 2014 r. zmieniająca decyzję 2000/532/WE w sprawie wykazu odpadów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE (Dz.U. L 370 z 30.12.2014, s. 44).”;

(iii) w pkt 9 dodaje się lit. c) w brzmieniu:

„c) w stosownych przypadkach wartość przybliżoną dla wartości energetycznej paliw i materiałów kopalnych oraz paliw i materiałów z biomasy.”;

b) w sekcji 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) masę paliwa (w tonach) na rodzaj paliwa, przypadającą na pary państw, w tym informacje na temat wszystkich poniższych kwestii:

a) czy biopaliwa są zgodne z art. 38 ust. 5;

b) czy paliwo jest kwalifikującym się paliwem lotniczym;

c) w przypadku kwalifikujących się paliw lotniczych – rodzaj paliwa w rozumieniu art. 3c ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE.”;

(ii) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) całkowitą wielkość emisji CO₂ w tonach CO₂ z wykorzystaniem wstępnego współczynnika emisji oraz współczynnika emisji w podziale na państwa członkowskie odlotu i przylotu, w tym CO₂ z biopaliw, które nie są zgodne z art. 38 ust. 5.”;

(iii) pkt 12 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) ilość biopaliw wykorzystanych w roku sprawozdawczym (w tonach) w podziale na rodzaj paliwa oraz zgodność biopaliw z art. 38 ust. 5.”;

(iv) dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) ilość kwalifikujących się paliw lotniczych wykorzystanych w roku sprawozdawczym (w tonach) w podziale na rodzaj paliwa zgodnie z art. 3c ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE.”;

(v) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) w załączniku do rocznego raportu na temat wielkości emisji operator statku powietrznego podaje roczną wielkość emisji oraz roczną liczbę lotów na parę lotnisk. W stosownych przypadkach ilość kwalifikującego się paliwa lotniczego (w tonach) podaje się dla każdej pary lotnisk. Na żądanie operatora właściwy organ traktuje takie informacje jako poufne.”;

c) uchyla się sekcję 3;

d) dodaje się sekcję 4 w brzmieniu:

„4. ROCZNE RAPORTY NA TEMAT WIELKOŚCI EMISJI PODMIOTÓW OBJĘTYCH REGULACJĄ

Roczny raport na temat wielkości emisji podmiotu objętego regulacją zawiera co najmniej następujące informacje:

1) Dane identyfikujące podmiot objęty regulacją, określone w załączniku IV do dyrektywy 2003/87/WE, oraz niepowtarzalny numer zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych;

2) imię i nazwisko oraz adres weryfikatora raportu;

3) rok sprawozdawczy;

- 4) odniesienie do odpowiedniego zatwierdzonego planu monitorowania i numer jego wersji oraz data, od której jest on stosowany, jak również odniesienie do wszelkich innych planów monitorowania istotnych dla danego roku sprawozdawczego oraz numery ich wersji;
- 5) istotne zmiany w działalności podmiotu objętego regulacją oraz zmiany i tymczasowe odstępstwa od planu monitorowania zatwierdzonego przez właściwy organ, które wystąpiły w okresie sprawozdawczym; w tym tymczasowe lub stałe zmiany poziomów dokładności, powody takich zmian, datę wprowadzenia zmian oraz początkową i końcową datę zmian tymczasowych;
- 6) Informacje dotyczące wszystkich strumieni paliwa obejmujące co najmniej:
  - a) całkowitą wielkość emisji wyrażoną w t CO₂, w tym CO₂ ze strumieni paliwa z biomasy, które nie są zgodne z art. 38 ust. 5;
  - b) zastosowane poziomy dokładności;
  - c) ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji (wyrażone w tonach, Nm³ lub TJ) oraz współczynnik konwersji jednostki wyrażony w odpowiednich jednostkach, zgłaszane osobno, w stosownych przypadkach;
  - d) współczynniki emisji, wyrażone zgodnie z wymogami określonymi w art. 75f; frakcja biomasy, wyrażona jako ułamki bezwymiarowe;
  - e) jeśli współczynniki emisji dla paliw odnoszą się do masy lub objętości, zamiast do energii, wartości określone na podstawie art. 75h ust. 3 dla współczynnika konwersji jednostki odnośnego strumienia paliwa;
  - f) środki, za pomocą których paliwo jest dopuszczane do konsumpcji;
  - g) rodzaje wykorzystania końcowego strumienia paliwa dopuszczonego do konsumpcji, w tym kod ze wspólnego formatu sprawozdawczego, na dostępnym poziomie szczegółowości;
  - h) współczynnik zakresu, wyrażony jako ułamek bezwymiarowy, do trzech miejsc po przecinku. Jeżeli w odniesieniu do strumienia paliwa do określenia współczynnika zakresu stosuje się więcej niż jedną metodę, informacje na temat rodzaju metody, powiązanego współczynnika zakresu, ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji i kodu ze wspólnego formatu sprawozdawczego na dostępnym poziomie szczegółowości;
  - i) w przypadku gdy współczynnik zakresu wynosi zero zgodnie z art. 75l ust. 1:
    - (i) wykaz wszystkich podmiotów objętych rozdziałami II i III dyrektywy 2003/87/WE zidentyfikowanych na podstawie ich nazwy, adresu i, w stosownych przypadkach, niepowtarzalnego numeru pozwolenia;
    - (ii) ilości paliwa dopuszczonego do konsumpcji dostarczone każdemu podmiotowi objętemu rozdziałami II i III dyrektywy 2003/87/WE w danym okresie sprawozdawczym, wyrażone w t, Nm³ lub TJ, a także odpowiadające im emisje.
- 7) informacje przedstawiane jako pozycje dodatkowe, obejmujące co najmniej:
  - a) w stosownych przypadkach wartość przybliżoną dla wartości opałowej strumieni paliwa z biomasy;
  - b) emisje, ilości i wartość energetyczna biopaliw i biopłynów dopuszczonych do konsumpcji, wyrażone w t i TJ, oraz informacje, czy takie biopaliwa i biopłyny są zgodne z art. 38 ust. 5;
- 8) w przypadku wystąpienia luk w danych oraz ich wyeliminowania za pomocą wartości zastępczych zgodnie z art. 66 ust. 1:
  - a) strumień paliwa, którego dotyczy luka w danych;
  - b) powody wystąpienia każdej luki w danych;
  - c) datę początkową i końcową wystąpienia każdej luki w danych;
  - d) wielkość emisji obliczoną na podstawie wartości zastępczych;
  - e) jeśli metody szacowania wartości zastępczych nie włączono jeszcze do planu monitorowania, szczegółowy opis metody szacowania, w tym dowody potwierdzające, że przyjęta metodyka nie skutkuje niedoszacowaniem wielkości emisji w odnośnym okresie;
- 9) wszelkie inne zmiany w podmiocie objętym regulacją w okresie sprawozdawczym istotne dla emisji gazów cieplarnianych generowanych przez podmiot objęty regulacją w roku sprawozdawczym.”;

35) Dodaje się następujące załączniki:

„ZAŁĄCZNIK Xa

Raporty dotyczące dostawców paliwa i zużycia paliwa przez instalacje stacjonarne oraz, w stosownych przypadkach, operatorów statków powietrznych i przedsiębiorstw żeglugowych

Wraz z informacjami zawartymi w rocznym raporcie na temat wielkości emisji zgodnie z załącznikiem X do niniejszego rozporządzenia operator przedkłada raport zawierający następujące informacje dla każdego zakupionego paliwa w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE:

- a) nazwa, adres i niepowtarzalny numer pozwolenia dostawcy paliwa, który jest zarejestrowany jako podmiot objęty regulacją. W przypadku gdy dostawca paliwa nie jest podmiotem objętym regulacją, operatorzy przedkładają, jeżeli jest dostępny, wykaz wszystkich dostawców paliwa, począwszy od bezpośrednich dostawców paliwa, a na podmiocie objętym regulacją skończywszy, wraz z ich nazwą, adresem i niepowtarzalnym numerem pozwolenia;
- b) rodzaje i ilości paliw nabytych od każdego dostawcy, o którym mowa w lit. a), w danym okresie sprawozdawczym;
- c) ilość paliwa wykorzystanego do działań, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, od każdego dostawcy paliwa w danym okresie sprawozdawczym.

ZAŁĄCZNIK Xb

Raporty dotyczące paliw dopuszczonych do konsumpcji przez podmioty objęte regulacją

Wraz z informacjami zawartymi w rocznym raporcie na temat wielkości emisji zgodnie z załącznikiem X do niniejszego rozporządzenia podmiot objęty regulacją przedkłada raport zawierający następujące informacje dla każdego zakupionego paliwa w rozumieniu art. 3 lit. af) dyrektywy 2003/87/WE:

- a) nazwa, adres i niepowtarzalny numer pozwolenia operatora oraz, w stosownych przypadkach, operatora statków powietrznych i przedsiębiorstwa żeglugowego, dla których dopuszczono paliwo do konsumpcji. W innych przypadkach, gdy paliwo jest przeznaczone do wykorzystania końcowego w sektorach objętych załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE, podmiot objęty regulacją przedkłada, jeżeli jest dostępny, wykaz wszystkich konsumentów paliw, począwszy od bezpośredniego nabywcy, a na prowadzącym instalację skończywszy, zawierający ich nazwę, adres i niepowtarzalny numer pozwolenia, jeżeli nie spowodowałoby to nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych;
- b) rodzaje i ilości paliw sprzedanych każdemu nabywcy, o którym mowa w lit. a), w danym okresie sprawozdawczym;
- c) ilość paliwa wykorzystanego do działań, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, w przypadku każdego nabywcy, o którym mowa w lit. a), w danym okresie sprawozdawczym.”.

Artykuł 2

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2024 r.

Art. 1 pkt 24, 25 lit. a) ppkt (iii), pkt 25 lit. d), pkt 27, pkt 30 lit. a), pkt 31, 33, pkt 34 lit. d) i pkt 35 stosuje się jednak od dnia 1 lipca 2024 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 12 października 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN